

No 321

BIBLIOTEKA
Teatru
Im. J. Słowackiego
w Krakowie

"Handlarka uśmiechów."

Bajka Japońska w 5^{ciu} aktach

i 2^{ch} częściach

Judyty Gauthier i Armanda

Silvestra

Muzyka: Chevillarda'a

Uscenikowanie: Gabryeli Snierko

Lepolskiej

Przedstawiona po raz pierwszy w Teatrze
w Teatrze 'Odeon' 21. Kwietnia 1888r.

Akt I

Akt III

Akt II

Akt IV

Akt V

Poeta - ~~wey~~ Osoby

Erizaje - ~~wey~~ ~~Frans.~~ ~~Zaw.~~

Farrato - ~~sol.~~

Swashita ~~Simabara~~ ~~shiwichi~~ ~~shichy~~ ~~Przybytowier~~

Wasciciel oberzy ~~...~~ ~~Puchelaki~~ ~~Romaa~~

~~Potyhera~~ ~~szpad~~ ~~Kuglax~~ ~~...~~

Koniuozy - ~~...~~ ~~Zboini'ski~~

Pierwszy klient p. ~~...~~ ~~Tejda~~

Drugi klient - p. ~~...~~ ~~Wojacki~~ ~~Lawier~~

Rubinowe serce - ~~...~~ ~~Zapolek~~

Sika ~~...~~ ~~Senot wol.~~

Omaga ~~...~~ ~~S. Sen~~

Kwiat tracinowy - ~~...~~ ~~Prapno~~

Spiczawarka ~~...~~ ~~Wakard~~

Maly Tonshita ~~...~~ ~~crab~~

Handlarz amuletow ~~...~~ ~~Solski~~

Zebra Magiz Segeny

zdobi scenę. Poduszeki bogate
porzucane na ziemi. Latarnie,
smoki porcelanowe, pętki
suszonej trawy w wazonach,
gierdyony laki, strzały,
luki szable.

Prolog missis p. Wegryn

Scena 1^{sta}

Omaya sama

śladą, przygnębiona siedzi oparta
o wschodni galeję i patrzy smutno
na zewnętrzę

Naprawdę go u-
sprawiedliwiam! w każdej
chwili try zaciemniają mi
wzrok... Czego ja czekam?
Dziś tak samo jak wczoraj
nie powróci na wspólny,
wieczorny. Czego spodziewać
się ciągle? Rano zaledwie się

ze smu ocknie, już do wypicia
 sie gotuje, a powraca wte-
 dy, gdy ja na spoczynek się
 udaje. To życie trwa już
 od kilku tygodni. Oh! to
 nie do znieśienia! Zardrość,
 gniew, smutek, rania co-
 chwila moje Serce: cierpie,
 ginę, umieram, a on na-
 wet tego nie dostrzega.

Umrzeć! tak, chce umrzeć!
 Przy najmniej cierpienia
 moje się skończy przejść
~~Wonne proznie wskazuje~~
~~godziny trucia. Noże po-~~
~~woić? Ah, na genjuse!~~
 Jakże mężczyźni mają
 mało Serca! A żeby bieda
 do wrych uciek, przesłaby

6
po sercu Łony, która staje
przed niemi smutna, steskiwo-
na, z drobnym driciele-
ciem na ręk. Co ich ob-
chodzi niepokój, który
nas zabija. Oh, wiem dobrze
gdzie on przebywa! Po-
niżyłam się do tego sto-
pnia, że śpieszowałam
go, podpatrywałam,
śledziłam jego kroki i te-
raz, wiem wszystko.
To serce Rubikowe, ta
handlarzka uśmiechów,
ta, która cały świat zna
i uwielbia, jest moja
rywalka. Ah! gdyby nie
mój syn, który mnie

wiaże do życia, dawno
 zdjęta bym mój pas i
 owinięta bym go ręką
 mój Szyi. / ptacze gorsko, po-
 cłem klacie nagle rękę na sercu
jakby doznata cierpienia / Nie
 potrzebuje szukać śmierci,
 oto, ona sama nadchodzi.
 Spokoju! Spokoju! Czyż
 już zapomniatam, że naj-
 pierwszą cnotą kobiety,
 jest cierpliwość i przy-
 gnacja. Przedewszystkiem
 mąż mój ma dla mnie
 znaczenie, pranie sama
 w tym domu, nigdy nie
 wspomniał o wprowadze-
 niu tu kochanki. Miłostka
 jego dla tej przewrotnej

kobiety, jest prostym ka-
prysem.... Najbardziej
usiduje się pocieszyć,
na prozno. ~~Maty moje, mia-
szają się wosk & perłami,
któremi ten haft zdobie.~~

0,, przechodzi Sika i maty Traszita

Scena 2.

^{mat} Sika - ^{mat} osnaya - maty Traszita

Traszita

Ja mam różno mamę, dla cze-
go tu siedzisz tak sama?

Chodź ze mną, pokażę ci
nowe kulki & kości i na-
uczę cię, niemi rzucać. Chodź
mamę.

Amaya

Biegnij sam, synu mój
najdroższy. Matka twoja,
wola pozostać tu przy
tym oknie.

Tika ^{swego mezo}

Aby wyglądać na tego, któ-
ry nie wróci tak szybko.

Amaya

O Tiko!

Tika

O kwiatku mój biedny!
Cery twoje turkusowe wy-
płaczesz w samotności. U-
myslnie przyniosłam ci sy-
na trojego. Może jego widok
rozweleci na chwilę twój stro-
skany umysł.

Omaya

O tak, miałaś słusność Siko,
już mi nie tak smutno i ser-
ce mniej boli. siada na stopniach
balkonu, u stóp jej uktada się maty
Traschita - przy nim Sika

Sika

Błada jesteś bardzo... tak
błada jak lilje wodnej kie-
licy.

Omaya

To przypomniecie! chora jestem
Diana, kręci tu prokaruje na serce
jakby wielka rana...

Traschita

Mamo, jam Senny!

Omaya

To spij dzieciwo!

Uspij Traschita
~~Haszicowaj maie Tiko!~~

Tak! Tak uspij Omaya
~~Szicowaj - głos go twój' dobrze~~
~~do snu kolywek.~~

Omaya wyśpiwuje szporki i
wielki brzoimowy wachlarz i wachluje
nim w lakt ponad spiacem dzieckiem

Spiew XI

Tika spiewa japonską kolywanke

Spij dziecko, spij

O szekrejciu snij

A bógie snij

Duch zesse ci!

Spij dziecko, spij

O stawie snij

A bronie szekrek

12
Niich gluszy jeh!
Spij driecko, spij
Omatee snij
Jej strodki glos
Prozjasni los.
Spij driecko spij
Oyeu snij
Powroci on
Na piosnki tan.

Po spiewie Amaya wstaje szybko
i zdaje sie przytuchiwac!

To on! Amaya
powraca!

Sika
Tak wczesnie?

Amaya
To dzione!

2
Sika

I bardzo.

Omaga

O Siko! powinnam się cieszyć z tego wczesnego powrotu, a jednak... ja się lekam!

przechodzi Jamato

01

Scena 3.

Cia Sarri - Jamato

Omaga

przejechała nisko głowę - potém idę
muję z Jamato kable. / Drogi
matronku, przyjmie me
powitania.

24
Yamato podrawiając ją
Syn mój drogi?

Omaya

Tak! rasnął przed chwilą!

Yamato

prbliła się do uśmiechniętego drzewka, Tika
nisko pochyłona / Rozwijaj się
jak kwiat!

Omaya

Jak kwiat, na który nie
padł jeszcze cień smutku,
pranicjącego w tym domu.

Yamato

Jakis to smutek? czy
przytrafiło się jakieś
niespodziewane?

Amaya

daje znak Tise, aby wyusta | Wyjdź!

Tika (d.s.)

To wole. rabiera na rzece uspio-
negu Trasekity i wychodzi na prawo

Amaya

Pytawo mój panie i wladco,
czy sie, nie przytrafilo jakie
nieszczescie. Alz pomysl ty-
ko! Czyz nie jest to naj-
wykszym dla zony nieszczes-
ciem, gdy jej maza ~~na ojciec~~
~~drucizina~~, ucieka ciagle
z domu, zostawia ja we
brach i jest tylko goziem
przy domowym ognisku?
Jakaz przyslac ja czeka?

16
co się dalej stanie?

Yamato

Wielkie Bogi! ileż przesady!
Radzę ci chwycić na siebie
silne bacznie, jeśli dalej
egzaltacja twoja postępuje
będzie, lekam się o twój ro-
zum, moja matronko!

Slużący wnosi na srebrnej tacy 011
filixanki i herbatnik - Podaje
Yamacie, przykurwając mu poduski
i małecki gierydonik lakowy - Po
chwili wychodzi i powraca nie-
dosz matę, srebrną fajeczkę. 01

Omaya

O, tylko mi, ty o rozumie,
nie mów, ty, który zdaje się,
że straciłeś swój, oddawna.
Nie mówię już o sobie, ale

niebaczny, ty zamieblasz swoje
 sprawy majątkowe, naradzisz przy-
 setoli swego syna, nie zajmu-
 jasz się niczem, a wszystko
 dla tego, aby przesadywać
 przy tej... niedrogi. Panato
robi goł znicierpliwicnia Jakże da-
 sekim jest ten czas, gdy cisza
 i spokój panujący pod tym
 dachem, wystarczy ci za
 wszystko. Niwinne igraszki
 naszego syna, usmiech twój
 żony, oto były źródła twój
 rokoszy. Niczem, pochy-
 leni jedno obok drugiego,
 krytaliśmy słodkie puerje,
 lub wtajemniczales mnie
 w myśli naszych wielkich

8
filozofów. Przystałość
naszego syna, przystłość
pełna chwały, była także
codziennym przedmiotem
naszych rozmów. Biedne
dzieci! zaledwie spojrze-
łeś nań dzisiaj, twój wrzok,
myśl twoja, są ustawicznie
nie przy tej ~~istocie!~~ Oto
~~okropne.~~ ^{średnicy - hanłane uimie =}
^{chis!}

Jamoto

Co chcesz? Ona jest pię-
kna - kocham ją. (pije)

Omaga

Tak, niestety! Ty kochasz
jej oczy, podobne według
ciebie do przejrzystej wody,

10

na której palach, kotywe się
listek wierby, jej czoło
gładkie, jak płatki lilji wod-
nej; upaja cię jej oddechem,
który wydaje się zapachem
gwóźdźników. Ale czy zapo-
minasz, że te wszystkie
czary, to przedmioty han-
dlowe? Czy nie wiesz, że
tego rodzaju kobiety, ruj-
nią całe rodziny? Roz-
pach i niedra, będą to-
warzyerkami twojej Staro-
ści.

Yamato

Dosyć! Czy sadzisz, że te-
go rodzaju Szargi i wy-
rzekania wprzejęm się
mi pobyt w tym domu?

20
Omaya prekazuje
Przebacz mi! chciałam cię
przyjąć stódkami stawy,
ale gorczy mego serca prze-
mogła... Jamato

Robisz mi wymówki, że
za dużo czasu trawię za
domem, nie opuszczę już
tych progów. Należnie chci-
ałam ci oznajmić wielką
nowinę. - Odkupitóm ser-
ce Rubinowe, Będzie mo-
ją domową, tancerką.

Omaya
Tancerką domową... Opa...
Jamato
Czyż nie mam prawa ku-

pięć sobie tancerki? Za kil-
ka chwil przybędzie po to,
aby tu zostać. Staraj się
przyjąć ją z odpowiednią
wspaniałością.

Omaya

Chcę ją kupić! poprośiles' tę
zbrodnię? Kurtyzanke
bezwzględna chce być pod mój
dach wprowadzić! pod
ten dach czyste i nie-
skalane! Niestety! niesle-
ty! coż się stanie z ognis-
kiem domowym?

Zamato Kurowo!

Dosyć! nie nadużywaj mej
cierpliwości! widzę, że ja
zmuszony będę wydać odpo-

wiednie rozkazy. / klaszerek w sto-
nie, zjawia się stwierca, który chyli się
kornie przed panem - Jamato wydaje
mu procihu rozkazy /

Omaya / x rka, na desce /

Umieram! życie me ucieka!
(stuga oddechów)

Jamato

Kymagam posłuszeństwa!
nie chce dłużej znosić
tych żoków i szarg bezpo-
trebnych. Jestem twoim
panem, tak, czy nie?

Omaya

habijas mnie!

Jamato

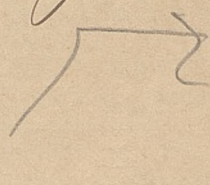
Lamiler! idź do siebie i

¹² kiedy cię zawołam, przyjdź
z twarzą wesołą i uśmiech-
niętą!

Onaya (prócz)

O mój Synu! mój Synu!
mój Synu! (wybiega na prawo)

Scena 4.

Zaucato (Same)

Biedna kobieta! Poba-
dła jak trup! E! przy-
zwyczała się z czasem do
tego porządku rzeczy i
będzie szczęśliwa z tytu-
tu „matronki.” Czy nie
wyglądam w tej chwili
na jakiegoś tyrańca domo-
wego? Wszakże mam

24
prawo do tego co czynię.
Rece, że jestem w Japonii
jedynym mężczyzną, któ-
ry, mając taki majątek,
poprzestanie na jednej
żonie. Będę miał niedługo
opiszę prostego szkapca. #
przechodzi sturący i zacięga malowaną
zastonę, kryjąc nie, niżej balkono-
wą - wychodzi /

Naturalnie,
kochana moja, słodka i
cnotliwa Omaye, ale czy
to moja wina, że myśl
o niej nie jest wstanie wy-
pełnić całego mego życia?

Ukucia jakiego doznaje
przy Sercu Rubinowem, jest
zupełnie innej natury. Sło-
ja żona mówi, że straciłem

rozum, to bardzo prawdopodobne. Ale jakże nie stracić głowy pod magnetycznym wejściem tych czarownych oczów. (wyciąga się na poduszkach)

O! nie oddał bym za nie w świecie tego uczucia miłego niepokoju, jak mi sprawia sama myśl o jej przy-

byciu. ^{N₂} Przełupka kateusza / To ona!

Tak szybko. prołaje szybko parony
przez okno po lewej / Wsiada

z lektyki, rzucają jej kwiaty - ona się usmiecha....

O czarowna, piękna, uroczą istotę... Prowadzę ją do głównego ~~balconu~~ / Chodźmy ja

26
~~przyjacieli~~ 'uprzednie omaję'

Scena 5

Yamato - Seese Rubinowe *Simabara*

Chór - slug - niewolników

lancerek - murykantów - wojow-

ników / Hasłona w głębi oddalania się

Widac wstępująca na balkon

Seese Rubinowe przybrana piękną niemiernie korotownie. Chór spiera

pieni - przed Seesem Rubinowem

tańcy seści dużych i seści

małych obiewcaft, obrucają ją

i obwizają kwiatami. *Murzyński Włocławski*

^{i niewolnicy} i wysockimi na biżach wachlara-

mi, tworzą, grupy odpowiednie.

Seese Rub. tańcy meruwo is pod nablażę -
Cały ten obraz w nien do konca

być oblaany światłem elektrycznym.
 Dżerał wychodzi taniec i śpiewając
 ze stopni balkonowych. Jamato
 wychodzi na spotkanie kochanki
 i poddawa ją. Ona lekko
 skłania przed nim głowę.

Kojownicy ustawiają się tak,
 aby Serce Rubinowe przejść
 musiata pod skrzyżowaniem
 przez nich szablami. Ctery
 małe drewniane wnoski,
 klatki z ptakami, które
 na dany znak, wypuszczają
 w powietrze. Kystraly - Owie-
 słonie purpurowe.

Serce Rubinowe
 Dzięki na przyjęcie!

Orszak cofa się w głąb i ustawia się
 na schodach balkonowych. szczęście
 nieruchomo. Jamoto i Serce
Rubiniowe schodzą na przed
sceny.

Jamoto

Przedem cię przyjąć nie
 miał jak legalną matronkę.

Serce Rubiniowe

Brakowało dwóch.

Jamoto

Chce cię uwzględnić... pra-
 wa twoje...

Serce Rubiniowe

Gdybyś był wotny, przy-
 jął byś mnie może inaczej?

Jamoto

Naturalnie... Ale coż to zna-
czy wobec tego znaczenia, jakie
nas spotyka. Nie roztanie-
my się nigdy! Ah! jak ty
jesteś piękna!

Serce Rubinowe

Przebaczam ci... narodził się
i ja teraz potrzebuję tego
postrachania. Czyż nie powin-
nam być ci we wszyst-
kiem posłuszną? Przy-
jdzie mi to z trudnością.
Przyjdzie.

Jamato

Rozkazy tak pięknie z ust
twoich wychodzą... masz
usta stworzone do rozkazy-
wania.

Serce Rubinowe

Nie chciuj równieź zapomnieć
o warunku, jaki postawiłam.

Jamato

Upokorzenie twojej siostry.

Serce Rubinowe

Tak. Jako tancerka, zarabiam
dużo. Będąc jedynie w two-
im domu i służąc wyłącznie
nie dla twojej rozrywki, nie
mogę się zajmować wycho-
waniem mojej siostry i to-
życ na jej potrzeby. Nie za-
pomnij, że ^{moja siostra} Kwiat Przewany
jest mi drogim, nad kre-
nice mego oka, nad moją
dłoń, nad mój nos dla tani-
ca mi tak koniecznym.

potrzebny do Fawicy

~~Matka nasza, umierająca, może
 ja oddać w opiekę. Przysięgam,
 że ja nigdy nie zdradzę. Nie
 wolno mi o tej przysiędze za-
 pomnieć.~~

Jamato

Bardziej spokojna. Siostra two-
 ja, otręśma słosowne wyfusa-
 kienie....

Serce Rubinowe

Serce kiedy?

Jamato

Daję sama oznaczyć. Je-
 li chcesz, sprowadź ją
 tu, do mojego domu.

Serce Rubinowe

Nie, dziękuję ci za twą

30
dobroć... Kwiat Freinowy nie
wie, że siostra jej zwiła się
sercem Rubinowem i tan-
czy na ulicach i w do-
mach bogaczy. Często chleb
lekka stopa wytanierony,
jest zmieszany z błotem.
Ja wiem coś o tym. Z bło-
tem i trawami... A siostra
moja - to kwiat! Niech
rosnie zdaleka od bagna...
Z kobiety zetrzeć czar, to
drieto jednej chwili. Ale
gdzież jest twa żona,
Ma czego nie przychodzi
odebrać hold, jaki jej zto-
żyć powinniśmy? O, nie
lekaj się! Znamy prawa

17 33
słykniety... Poklonie się jej pierws-
sza... Tylko postaraj się, aby
na ten ukłon mi odpowie-
działa.

Yamato

Uprzedziłem ją o twój przy-
byciu... muszę ci jednak
wyznać, że to ją zasmucilo
niepomiernie.

Serce Kabinowe

Ten smutek nie wiele
mnie obchodzi. Trągnę
tylko, aby zachowała wzglę-
dem mnie, ustanowione
formy.

Yamato

Biedna kobieta, jest od
pierwszego czasu, trochę

chora. Dżis, jest bardzo
rozdrażniona. Być może,
że bardzo ostro, oznaj-
miłem jej troje przyby-
cie. — Jednak zwolekłem
do ostatniej chwili. — By-
ła przekonana, że po-
zostanie jedyną panią te-
go domu.

Serce Rub:

Postaram się zastosować
do jej postępowania.

Jawato

Idę po nią. — za chwilę
powracam. (wychodzi na prawo)

Scena 5ta

Serec Rub. Chór i Simabara.

↓ Simabara / podchodzi
szybko do Serec Rub. / A se mną
co bedzie?

Serec Rub. (penionisami)
Ty? - ty bedziesz czekał!
Simabara

Nie chce!

Serec Rub.
To nie czekaj!

Simabara
Czy chcesz mnie doprowa-
dzić do szalenstwa?

Serec Rub.
Doprowadzić dopiero? aleś
ty już dawno oszalał....

Simabara

z miłości dla ciebie?

Serce Kub.

Tak, z miłości dla mnie.

Simabara

Dziwięk ze mnie... nie chcesz
więc wiedzieć, że mi serce
pęka z bólu.

Serce Kub.:

Nie widzę powodu.

Simabara

Na chwilę, ~~cię~~ będziesz musiał
opuścić i zostawić w tym
domu, pod wtadzą tego czo-
wika.

Serce Kub.:

Mnie, pod jego wtadzą?
O, Simabara, czy masz mnie

tak malo? To ja nim wladac
bude.

Simabara

Czoz stat... jakaz korysie
osiagniesz z tego zbytku, ktory cie
otoczy? Bedziesz zdala od kwia-
tu Freinowego, twojej malej
siostry, ktora kochasz nad
wszystko na swiecie...

siostry

Nie mowic juz o sobie,
a przeciez, jam cie ko-
chat jak brateriec i
promienie slonca bym
ci stat pod twoe drobne
stopy... Bez coz, jestem
negciarzem... nie mam
nic... nie mogtem cie
odkupic od dzierzawy
ulicznych tancerek i dacia

38
potrzebna dla twego szczęścia
wolności. Dla tego mnie po-
rzuć... dla tego!

Serce Rub.

Patrz na ciebie i zdumie-
nie mnie ogarnia. Szczę-
tam, że miłość nasza,
~~dobry~~^{myślna} jest nad płoché
podejrzenia i niewiarę;
To, co Simbara chciałby u-
czynić, Serce Rubinowe
przyjęłoby bez wahania,
gdyby nawet i życie me
na swank naradzone być
miało. Jeżeli wchodzę
pod dach tego domu,
to mogę po to, aby wyjść

zeń, piękniej, niż kwiaty róż opa-
dają. Purpurowa tona po-
kara, rozjaśni mi drogę...

Simbara

Co mówisz?

Terce Kub.

Licho! zostaw mnie tu sa-
mą. Porwił mi dziać...
ty, idź na wybrzeże i
czekaj tam na mnie
przebrany za przewoźni-
ka, codziennie wieczorem.
Skoro purpura ognia
kaleje nad pałacem
widnokrąg niebieski,
wstań i gotuj się do
drogi. Łódź twoja, ręk

10
się zbudzi wśród fal. Ja
przyjdę tam, niosąc w
falbach mej kraty, bogac-
two i szczęście dla nas
wszystkich.

Simabara

Serce Rubinowe! czy tyl-
ko nie kłamiesz?

Serce Rub.

Człowiek rozumny nigdy
nie pyta kobiety, czy ona
kłamie. Mówiąc prawdę,
jeszcze kłamstwem mu
odpowie. Simabara:

To znaczy...

Serce Rub:

41
Ja cię kocham - i będę twoją
jedyną i prawdziwą matronką.

Simabara

A Jarmato? - co z nim
zrobisz?

Serce Rubi: (z usmiechem)

Czas pokazać!

Simabara

^{su}
~~Nadchodzę!~~ Skoro mi
tak karesz - odchodzę, ale
pamiętaj... gdybyś mnie
zdradził...

Serce Rubi.

Dobrze, już dobrze. Prze-
dnie czas na gniewy, skoro
cię zdradzę: (cicho) Na wy-
brzeżu wieczorem... iść...

kocham cię! / Imabara odchodzi /

Scena 7.

Serec Kub. - Onaya - Traschi-
ta - Fika - Yamato.

Yamato

Twoja nowa towarzyska
pragnie cię pozdrowić.

Serec Kub.

Przyjmij pozdrowienia od
twoj najniższej siostry / ktania-
szo się powróciła / Sadnie,
że będziemy żyć w zgodzie. (A)
ktania się porała traci - Onaya
stoi nieruchomie do Yamato /

Dla czego ona mnie nie
pozdrowia?

Yamato (do siostry)

Czy tak stuchasz mych rozka-
koi?

Omaya / Stada i draca

Ah! rumienię się ze wsty-
du na widok twego postę-
powania. Widzę, a oczom
własnym wierzyć nie
mogę!!!

Jamato

Dość próżnych słów!

Serce kub.

(drwisco) Nie może ukryć
swojej kardrosci!

Omaya

Slysz się! Nie jestem
kardrosną. Gdyby mój
mąż miał za drugą, ro-
nę, drzewę, & kryte,
niewinne, żyjące pod

rodzicielskim dachem, u-
miata bym wypełnić moje
obowiązki. Z całą serdecz-
nością i rezygnacją wy-
ciągnęta bym do niej moją
rękę, stała by się ma sio-
strą. Ale przed kardolat-
ką uśmiechów skłaniać
głowy mej nie będę. Troja
obecność przejmuję mnie
dreszczem grozy i obry-
dzenia. Lada się, że
zabłądziłam w jaskinię
zbrodni i okrucy.

Tika

Bardzo dobrze, to mi
się podobaa.

Serce Rub (do Janeta)

Szy dla uslyszonia podob-
nych rzeczy, przywiodek
mie tutaj! Doprawdy,
miłość troja jest bar-
dzo silna, tarcza, skoro
nie mozesz bronić mnie
przed niewygodami obte-
kanj kobiety.

Janeta

Potrąbie ja zmusić do
postawienia.

Serce Rub:

Potrąbie korice tej nie-
miej scenie. Jeśli mi-
łość troja jest dla
mnie rzeczywiscie tak

42
wielka, wypędzi tę zbunto-
waną matronkę - jeśli nie-
ja ustępuje i odchodzi;

Omaya (początek)
Nie wypędzić, o! Sika!
Jamoto

Oh! co mówisz... wypę-
dzić konę, która jest mat-
ką mego syna, i była
kawoską wzorem matro-
nek.

Serce. Rub.

A więc... zachowaj ją
sobie. Regnam cie!

Jamoto (początek i dokończenie)
Loston!... wiesz o tem, że

bez ciebie nie ma dla mnie
 życia. /do zony/ Wiedziak... xmu-
 track mnie do tego, abym
 cię... wypędził...

Onaga /o tożsamości
 wazym/

Wypędzić... mnie... Dla niej!
 On sam chce tego... zga-
 dra się na tę obelgę... Ah!
 to ciós ostatni... To... po-
 wićtra! Duszę się... /pada
 na kolana/ Zabijcie...
 mnie....

Jika (poetrzymuje ją)

O parni!... parni!... przyjdź
 do siebie!... jakas blaścis
 śmiertelna!... Rese jej

48
jak marmury zimne!

Jaraschita

(truccając się do matki) Ma-
mo! mammo! przemów!
spójrznyj na twoje dziecko!

Serce Rubin:

To tylko udanie.

Tika

Ah! miłex niedługo!
Ona kora.

Ornaya

(gasnącym głosem) Oh! coś
zamiera... we mnie...
Umieram... ciśkcie się...
Jestescie wolni... By

was nieba zbył ciężko nie
skaraty....

Jamato

Bogam cię... przyjdź do
przytomności!!

Sika

Lekarza! wołajcie lekarza!
Jamato wybiega! →

Sraschita

Mamo! twoja twarz tak
zimna! pocaturkaj cię
rozgrzeję.

Omaya

Jadryskujas na chwilę przytomności!

Biedne... najukochanie
dziecię... więc cię nie robacę

dorostym... pięknym... Dzielnym...
 Muszę cię opuścić... a jednak,
 jam tyle pragnienia... aby...
 zostać przy tobie... złoty jest
stabilnie coraz więcej - przysiska
do serca dziecka / Tobie go po-
 wierzam... Tiko... Powiesz
 mi, gdy dorosnie, że mat-
 ka jego, ustąpić musiata
 miejsca... kurtyzance...
 Powiesz, że z niewagi... ja
 zabiła!.. Bądźcie... zdro...
 wi... Pomóż mi... mój...
 sy... nu!.. (kona)

Tika (w rozpacz)

Pani moja! ~~staszku mój~~
~~ukocharny!~~

Yamato (powracając)

0

Umarła!

Fika.

O! serce jej skonało od Paw-
na... (do chóru) nuccio spiers
żalobny. ~~†~~ Pani woska nie
żyje.

poruszenie chóru - zamiast grupy
spiew żalobny - bardzo cicho

Jarmato

(klęka nad trupem żony) Przed
chwilą, mówiłaś do mnie!
teraz zamilkłaś na zawsze!
przed chwilą byłaś z na-
mi, teraz, jesteś w kraj-
nie duchów!

Serce Rubin.

Umarła wigg naprawdę!

prubia się do trupa / Ak!

Wchodzi Bonrowie i kilka
stuzących, niosących pochodnie
Chór zstępuje z balkonu i

grupuje się dookoła trupa - Po-

chodnie wtykają w 4. wielkie
odpowiednie lichtarze i usta-

wiają, w koto leżącej Omai

pozem narzucają ciato białym

catunem. - Na okna rapata

biata zastona - na balkonie

widac' wywieszoną biata wislka

batawnię i dwie białe chorągwie

Na Trascelitz i Janatę, sturba

narzucą białe oponiere.]

Jamato

Uprowadźcie dziecko!

Serec Rubin.

Biedny maty! teraz, ja będę
swoją matką!

Goaschita

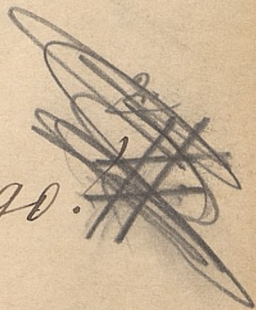
Ty? o, nie! ty masz złe
wzry!

Serec Rubin.

Kadłos' zuchwały!
(publika się do dziecka)

Sika

Prez! nie dotykaj go.
(wychodzi z dzieckiem)

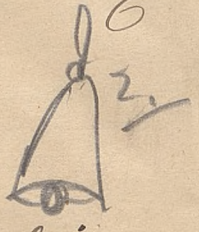
Serec Rubin.

Serec, nie sprzyjaj!

~~stata~~ W jednej chwili,
stata sie królową i panią
tego domu.

~~(Spina)~~

Serce Babinowe na proscie
Jamato klęczy przy zwłokach
Łony - Chór klęczy po obu stro-
nach i głębia. Konrowie
po dwóch stronach ciała.

Pieśń satobna teraz dopiero
jest śpiewana fortissimo-po-
woli jednak co raz więcej piano,
aż przechodzi w mowę.

Lastna wolno za-
pada.

Koniec Aktu I-go

Akt. 2. gi.

Noe - Brzegi Szwajcya - Turca.

Brzeg strono stawia się ku
wodzie ocembrowanej popsułą
i obaloną palisadą - Niska
czarna latarnia wrona

Kuwawe światło na ścieżkę
nieobczerną. Niska w oddali
kilka twardzi rybackich ubry-
tych prawie w trzcinie a
po za pagórkami dachy
szpiczaste poświęconych
więzynek:

Simabara (sam)

Już piętnasty wieczór spędzam na tym wybrzeżu, wpatrując w stronę pałacu, nie śmiejąc podejść pod te ściany, w których przebywa serce Kubonowe. — Tak wielką władzę mają jej oczy nad duszą moją, że ująłbym ją w ręce i Karę chadzić mi na węzidełkę łagodności i posturociństwa. Karata mi czekać i ja czekać siedząc tu w ciemności z rozpaczą i smutkiem. A jeżeli? Ktāmata? jeżeli uwrzynała sobie ze mnie igraszkę,

29 a teraz gotuje się do porostania
w domu Jamaty jako
matronka jedyna i wresz-
cie utadna? — O! wuję że
szaleństwo mnie na tę myśl
ogarnia...

(Tuna sacryna poja-
niać się na horyzoncie)

Przed oczami moimi
Przew... morze krwi... Ta
Robiata Poprowadzić mnie
morze do zbrodni! ugrza
w której od Dżicka, ryj
wykotłosała we mnie Dżick
te i zwierzę... miłość Rubi-
nowego serca zwierzę
to zbudziła. — O jak ja
cierpię!

Scena 1^{ga}

Simabara - Rubinowe Serce.

II → Simabara

A! to ty narodził! Czego
ca dasz? Czego odemnie
szę dasz? Jesteś wdową?

Ostregam, że nie wręoga-
citem się. Odejść! odejść...
nie znam cię wcale.

Serce rub.

O miler! miler!

Simabara

Głacnego? ah! ty się boisz
aby ten, któregoś tak nie kono-
mie zwracita, nie wyjadł
cię w ręce sprawiedliwości?

Serce rub

Dosć! dosć!

Sinabara

A jakąż radością widziałbym
 cię konającą z bólu pod
 uderzeniem kenta! Jakże
 rozkoszonym byłby dla
 uszu moich krzyk twój
 stągający o litość... o Taskę.
 Słyszysz, ja sam dopomógłbym
 Ratowi zaciśnię wężet na
 twój szyi... Ale czemuś byłabyś
 te wszystkie myśli wobec
 tego co ja cierpię / wybuchu
stwierem / Serce rubinowe

Ah te trzy emigracja wszy
 stkie obelgi... Twoja
 miłość dla mnie jest
 jeszcze gwałtowniejsza

60
jak przedtem. Cna rwałaby
wszystko, zbrodnię nawet
pakona. Sinabara

Tak! tak we krwi pragnę
uspokoić wściekłość, która
mnie pęsera! Niech ten
człowiek, który mi ciębie
wydarł stracić się! niech
nigdy go nie ujrzę, bo
przysięgam, wówczas być
niezdolnego widzieć!

Serce rub.

Ah jakże lubię cię słuchać,
gdy mówisz w ten sposób.

Przełam wątpliwość o mej
miłości, okrutny człowieku!

Ja nigdy nie przestanię wierzyć
w twoje dla mnie uczucie.

Pytauz pewna, że stawisz
się na mojej werwaniu.

Młotcie' laka jak nasza nie
umiera nigdy.

Simabara

Czy sądzisz, że ja zgodzę
się na dzielenie się z tobą
z innymi prłowiskimi a
wspieranie życia pełne
fatu i obłudy? Nie!
wola' raczej umrzeć i
to umrzeć z tobą.

Serce ub.

(chwytając go za rękę)

Styszysz ten krzyk twojej
solatującej z oddali? - Patrz
niebo nad nami całe
krwią zalane.

Simabara

Co miie to obchodzi?

62
Serce rub.

Postuchaj: kobieta która wąż
cibie po nocach wybiega
z domu jest występna
leż jeżeli ona domu już
nie ma. jeżeli jej palce
matczyski wspominały, kosy-
towny jest w tej chwili
objęty płomieniami? jeżeli
wali się teraz w grzy i
tworzy stos ognisty zapa-
lony jej własną dłonią (po-
kazyjąc swą reka).

Sinabara

To ty! ty palisz sama...

Serce rub

Tak!... oto reka, która wnie-
cila pożar! Ah więc

myślates, że jedynym celem
 mego istnienia jest być
 bogatą zdaleka od ciebie.
 Szalony! Kochaliśmy się...
 życie rorkosy, mto dość,
 nadzieji, otwierato się przed
 nami w przyszłości i raj
 ten zaledwie dostrzeżony
 miał zniknąć na zawsze.
 Co brakowało w nim jedne
 go promienia! Wtoto nie
 nigotato w tym raj,
 patrz promień ten ja trzy-
 mam w ręku. Raj nasz
 jest ruszony!... oto... mają-
 tek. / prokaruje mu sika-
tutka, która ukrywata
pod plasterem
Simabara / prokarowy
 Ukradas!!!

64
Serce rub (zusammehau)

Ukradłam!

Simabara ^{Niemcy}

Ah trace przytomności.

Serce rub

Co nas obchodzi świat
cały... niech się wali, niech
przepada! Ah! czy ty to poj-
miesz? Nie wrócimy się
nigdy, nigdy. Powiedz mi,
że jesteś szczęśliwy! Powiedz
mi tak jak dawniej - Kocham cię!

Simabara

Praddając się ogarniającego
nieumiejętności / Bratrodziejko!
harmoniję twego głosu cudnie
mnie ze smu strasnego -
Nie chcę widzieć ani zbro-
dni, ani hańby, pragnę

tylko byś z toba, Kochać cię,
głos serceścia zagłusza
we mnie szept sumienia.

Serce rub.

W objęciach Simabary
Jakże mogłam tak długo
żyć bez ciebie?

Simabara

Byłbym umarła, gdybyś
nie przyszedł!

Serce rub. (stodko)

Nie mój najdroższy.
To nie ty umrzeć powi-
nienes' Simabara / przerazony

Stoż więc?

Serce rub. (szeptem)

Na chwilę Pan mój tu
nadejść aby się

ze mią, foła, cryć na ten
wybrzeżu ... stuchaj, będziesz
na miejscu przewoźnika, który
poszedł przypatrywać się
pożarowi ... wsigdziesz w
tędkę ... Gdy onaz niój cis
zawota ... odpowied na
jego wotanie ....

Simabara

Nigdy!

Serce rub

Pomyśl ... człowiek, kto-
rego nienawidzisz zepnie
wraz z tobą do tódki

Simabara (drug)

A wtedy?

Serce rub

A ueryniz miu co zechcesz.

Dakowicz drista, które ja
rozpoczynałam.

Simabara

Ah! co ty mówisz! przecież
Serce rub

(popychając go szybko do
brzozy) Wi! oto on!...

(Simabara schodzi ku
rzeczce)

Scena 3^{ia}. 0

Jamato - Serce rubinowe

Jamato.

(wychodząc szybko z lewej)

Ah! ocalona! jesteś oca-
lona! W tej chwili dach
runął, nie nie wstawiam
i moje koczowniczości, pa-
piery pierniczki nie!

nie! czyż to podobne?

Serce rub.

Niestety co teraz pownie-
my? Jaurato

Ah mój syn! gdzie on!
precież prositem cię,
arcbys' go zabrala wiar
z Tika Serce rub

Tak! ale nie mogłam
ich znaleźć.

Jaurato

Ah. wyrodny ze mnie
apiec! myślalem o moim
majątku! mój syn!
mój syn! Spal i gdyby
o nie! nie powierzę jego
straty.

Serce rub.
Rusztunna
 Nauka zafserowu go
 myniosta!

Jamato

z której strony wiekta?
 /wola/ Jika! Jika!
 nie słyszysz nic? (Serce
rubinowe robi znak porne-
crzeu) Jika! Jika!

o/ Jika (za sceną)

o/ Co mnie wola?

Jamato

To ja! twój pan! Chodź!
 ah! Jika (j.w.)

Jidz! idz!

Jamato

o/ Boć! gdy by była sama
(wchodzi Jika niosąc na

70
plecach małego Traschite)

Scena 4^a.

Oni sami - Tika, mały

Traschita

Jamato

(chwytając drzewko w obję-
cia). Mój syn!

Tika

Opanie! uciekajmy!

Gwałtowny wicher podrywa
ciągłe ognie - Stomienie
ogarniają pałac gubernatora

Jamato (przerazony)

Pałac gubernatora?

Tika.

Nieś przecie, że według
naszych praw, zostajemy
schwytani i więzieni.

71
 jeżeli ogień wzięty w naszym
 domu przeniesie się na
 pałac cesarskie. Uai-
 kajmy! uickajmy!

Yamato (zgnębiony)

Oh! to ra wiele! to ra wiele!

Tika

Ah jesteś mi przekleci!
 od chwili kiedy hawlarzka
 usmiechów weszła na
 próg naszego domu,
 nieszczęścia spadają
 na nas jakby stado sępów.
 (spostregając Serce rub.)

Jaka szkoda, że pominie
 cię nie pochtongy. Kto
 wie, czy to nie ~~ona~~ ty
 sama domu podpaliłaś

Yamato

Tiko od mystów adcho-
drisz

Serce rub.

Obelgi jakie ta szalona
rusca na mnie nie
powinny nas zajmować
w tej chwili, główną
jest racją, aby uciekać
jak najprędzej... Sądzę, że
najlepiej by było dostać
się na przeciwległy brzeg
rzeki. Yamato

Masz słuszność - Byłoby
przewoźnik był na swoim
miejsce. Serce rub.

Trzeba go zawołać
Yamato (zbliżając

sig do rzeki i wolejże

Chi! chi! (milerunie)

Traschita (maly)

Glacnego mnie uprowa-
dzitas'? Taki byl tadny
ten ogien.

Lika

Oh! nieszczesliwe Priscia,
nie wiesz ze ten tadny
ogien poiarł cate twoje
miciie, jester teraz
zebrakiem, moj maly.

Jamato

Chi

Gtos (zdala)

Chi!

Serce rub. (na str)

O'gizby to byl on.

Scena 5ta.Per samu - SimabaraSimabara (ujedra
w ciemnej barce)Simabara

Kto mnie wola?

Serce rub.To on! /daje znak Simabare/Yamato
Chodź Tiko!Tikapratrzymując Yamata za
ubranie: /Kie idź pan!
nie idź. Ona dala znak
temu szlowskiemu! Wi-
Priatam to!.. Ona go
zna. Chca, popetnie jakas'
zbrodniz... nie idź

Jamato

Biedna Fiko! nieszczęścia
zawróciły ci głowę.

Fika.

Przez łitość nie uchoć
pan do tej barki... To
szaleństwo, zgoda - ale
widząc tego cwotnika,
Postatam Dreszera trwoży!
Nie idź pan! nie idź pan.

Serce rub.

Cicho bądź! sciągasz tu
strasz która nas pewno
szuka.

Jamato / uwolniona -
jęz się

No Tika, bierz wiadro
 i chodź! W każdym razie
 jestem dość sihy aby
 obrouić się w razie potrzeby
 napasćci. Wstępnje na
deskę wiodzącą z brzoju
do barki

Simabara

Wdovrajze go w głowę! czy
 jesteś tego pewny?
Zamato / spajdaje w
wodę!

Tiko! mój syn!

Tika

Na parowc!

Serec rub.

Wskakujze do barki! Tak

chciało porzucić się.
Barka szybko się oddala

Scena 6ta.

Maty Traschi - Tika

Tika

Wbiega na brzeg rzeki!

Na powro! na powro!

~~Ktoś zabił~~ ^{zabili} mego pana!

Wędrownicy... uciekają... Mój

pan... mój biedny pan!

Nie... nie... woda znów

nieruchoma, czarna,

straszna... a na powro!

wchodzi Trzewożnik!

Scena 7^a.

Tika i Onawa

(gruby smieszny japoński ryk.)

Onawa

Co to za kryk?

Tika

Ah uca! go! O tu! tu! uca-
nyli go popchnęli i upadł
tu! tu! Podrej uca! go! -

Onawa

Ktoś się topi? Podrej / zbiega
ku rzece

Tika (nad brzegiem)

Tam! tam!... przy samym
brzegu... oh wyratuj go!

Onawa

wychylające się do potamy

To próżna praca! Wtem
miejsce okropna głębia

40
co porządek w tej ciemności!
Moja biedna kobieto nie turę
się naprósz.

Tika

Hej barkę... spróbuj... o iść
proszę litosie!

Amawa

~~(zwrócić uwagę na w.)~~ Ho! ho!
Ktoś odciął barkę... nie
ma jej już

Tika

To oni! mordercy! wielki
w tej barce!

11
/ ~~Typp~~ ^{albo zjanda} ~~Wchodź~~ ~~Keigze~~ ~~Maeda~~ z wielką
swietą / niosącą kolorowe
prezenty /

Scena 8a.

Ciż samsi - Księż - Swiata.

Onawa

Koniuszy

Co to jest? Styrelisiny
 rozpawliwa wotania o
 powie. Księż nam sam
 zapętyje czy przytrafio się
 jakie nieszczęście?

Pauro

Onawa /zginają się/

Według słów tej Kobiety wieśka
 zbrodnia została spełniona!

Wrzućno jakiegoś brtowiaka
 do wody! brtowiak ten uto-
 nił. Koniuszy idzie do Księcia

41
Który wysiada z lektyki.⁸¹
Tika wraz z matym Traschi-
tą schodzą z brzegów rzeki i
idą na plan pierwszy polowy

Książę / do Tiki /

Nieszczęśliwa Kobioto! ten
który zginął jest twym
ojcem. Oj twoim matronkiem

Tika / prawie nie przytka
mnie /

Nie! nie! nie mają ani
ojca, ani matronka — jest
tylko sierota bez Państwa..
bez chleba...

Książę
Czy to twój syn?

Tika.

Nie! Nie! wykarminiłam

82
go tylko mlekiem moich
piersi. Oprocz mnie nie
ma teraz nikogo! ale
co mogę uczynić dla niego!
ja nigdy nie zabraćka....

Ps. 137
Księżę

Testem do głębi wruszony
boleścią tej nieszczęśliwej

Tika p. d. s.

To biedne dzieci cierpić
będzie głód, nuda, zimno.
Moje umrą z tej nudy
O nie! ja rebrac będę po
drogach, wócić się u
nóg bogaczy, aby ono głodu
nie zaruato! Do Ksiscia
padając na kolana

Panie jesteś bogatym,
 wszechwładnym panem,
 daj jałmużnę temu bied-
 nucum dziecku, które
 wznoraj jeszcze byto tak
 jak ty bogate, a dziś nie
 posiada nic nawet ^{ziarnka} ryżu.

Księżę

(pieszcząc dziecko, które
 powoli usypia)

To dziecko jest święte?

Tika

Tak panie

Księżę

I nie ma żadnego majątku

Tika

Nie posiada, wszystko
 spłonęło w tych płonię-

niach, które przed chwilą
zdawały się wrzgać niebu.

Trisare

Postuchaj mnie, ~~Stratus~~ niebo
wdebrało mi dziecię, które mi
restać raczyło. Od dawnego
czasu chciałem przybrać
sobie syna. To dziecko mi
się podoba - jest piękne
i z dobrej rodziny. Kieszers-
scia jego mnie wruszyły...

Odstap mi to dziecko - przybio-
rz je za swoje i później poro-
stawię mu mój tytuł i
majątek. Tika

Oddać to dziecko ... nigdy!

Amawa

Salona! czy wolisz, aby umarło z
głodem.

z głodu wrak z toba?

Winiowcy

Nie wahać się nawet! Jak-
że zdołasz wychować to dzie-
cię? Pomyśl tylko... Książkę!
przyjmij, przyjmij! coś po-
dobnego nie trafia się dwa
razy w życiu....

Tika

Prawda... Dla zapewnien-
nia mi szczęścia, powin-
nam nakazać miłowanie
swemu sercu. Ale, może
będę zmuszona, opuścić je,
nigdy nie zobaczę....

Książkę

Tak jest. To będzie właśnie
głównym warunkiem.

Nie chcę cię wziąć ręką
z dzieckiem. Chcę, aby
wszystkie węzły łączące
go z przeszłością, zostały
zerwane. Chcę, aby serce
jego, było moje, wyłączną
własnością, chcę, aby wi-
dział we mnie prawdzi-
wego ojca i kochał mnie
synowską miłością.

Ona

Janie! ona oddaje dziecko!
ona przystaje.

Sika prytko

Nie powie działam tego.

Koniusky

(daje jej worek pieniędzy) A
węc mask te pieniądze
i usun się z drogi.

Sika

fnagle z rozpaczą / A więc we-
cie dzieci! Niech będzie
szczęśliwe!... Da mi nie, głód
i niedra!

pytania barba Gracia przystro-
jona bogato tatarskimi. Barba
na kształt sukna. Przewieszony
w liczbie sześciu ubrani jedna-
kows, z potworami waznymi na
piersiach. Barba staje - ruczo
pomost pokryty matą tatarską

Księżę

Stój i moja barka. Kę-
cie to drzewy i karicesie
na ~~podaszkę~~ ^{barkę}... ~~tylko ostro-~~
~~żnie, aby się nie przekłubi-~~
~~ło.~~ (do Fiki) Ile mia lat?

Sika

(stunąc try) Głose!

Księżę

Imię!

Sika

Swaschita, syno Jamata.
Ale to nie wszystko. Panie,
ty, prowiniens' znać jego
historję. ~~Musisz mu je~~

45
88
~~powolaję, skoro dojdzie~~
~~do wieka dorosłego chto-~~
~~wieka. Świętym obowiąz-~~
kiem moim jest przekazać
mu, wspomnienie je-
go nieszczęśliwych rodziców.

Książce

Lgoda. Oto mój malarski
i filozof nadworny. Książ
mu spisuje te smutne
dni i przyslij mi pro-
siego papiery do patacu
Dziś jeszcze przed zachodem
słońca. Narzynam
się książce Maedo i za-
trzymam się w Jeddo
dzien jeden, zanim ruszę
się w dalszą podróż.

80
Fika

do dziecka - kłokając obok niego /
Ah! więc to prawda! Nie
muszę się z tobą rozsta-
czyć... nie usłyszę twego.
Dobrego głosu, regnaj
mi! regnaj! (wybucha płaczem)

Księża

W drodze!

Kosiniarzy podnosi dziecko -
wsta ustawia się dwoma rze-
dami i zgina karkie głowy
Księża idzie ku barce, za nim,
Kosiniarzy, niosący dziecko. Wstę-
pują do barki oświetlonej Księż-
ysem, grupują się - Dźwięk na

kolonach krzycia lęzy uszpiene
 Sturba machlarami odfę-
 dra owady. /

Księż

Niech pieśni do drzew
 do domu Kolyere.

Chór męski spiewa prynci-
 panem głosem piosenki -
 Karka powoli oddala się -
 Słychać śpiew ni krąg w dali /

Sika

Trasolina !!!
 / Zrywa się i wysiada ręce w stro-
 nę odjętą baski / Skon-
 czyło się! już go nigdy nie
 zobacze! / pada na ziemię samotna /

Omowa

Pradnoska: wosek & piewizdemi

Głupi, co piewizdnie rozru-
ca, mądry je podnosi!!

|rybica|

|Spiew za sceną i kric - za-
stona wolno zapada. |

10 2

Koniec Aktu 2^{go}

44

44 jak w archiwale

Akt 3.
~~~~~

Prawa ogrady przyległa do wie-
sni murem, który ginie cały
w zielonosci, w murze tym
arkada, pod która flynie
strumien' wody, który przepły-
wa przez oba ogrady. Pozezi
strumyka okolone kwiatami
tutezu. Wiosna. Przekazy uginaj-
sa sie pod ciężarem kwiecica
Gielka lawerek - sztuczne
skaty - W ogrodzie kwitnace
drewo brockwinione i puc-
niem laweczka.

Scena 1.
~~~~~

Widim
Loaschita / Sam /

01

Ma obecnie 20 lat - ofisera się
 o pięć wieczy, tuż koło arkady
 i pochyła się ku wodzie / No
 dalej! dalej! lekki wietrzy-
 ku! jeszcze jedno usilo-
 wanie. bądź przychylnym
 dla tego lekkiego ciekawca, ja-
 ki powierzam Srebrzystej
 wod powierzechni.

Pochyla się nad wodą, chwytła
 kwiat pływający, wyjmując z
 niego białecik - całuje neunfar - chowa
 na piersiach i czyta list.

Ona nadzieje! Ah! stru-
 myku przepływy, tyś dla
 mnie okienkiem, przez
 który raj widzę. ^{si} Staniem
 tu nie wrokiem ukaró-
 nym w fale. Nagle

xdaowało mi się, że coś po-
 rusza się pod wodą. Kłó-
 wiony pochylałam się i w
 dre, obraz cudownej dzien-
 czyny, którą właśnie moż-
 na było za boginię, fal.
 Nagle, głos srebrzysty, po-
 wiedział mi wyraznie:
 „I ja także cię widzę
 i podobała mi się bardzo.
 Później, dzień w dzień, za-
 wstydzona swoją smia-
 łością, rzuciła kwiat
 na wodę i znikło po-
 to, aby powrócić naka-
 jując. ~~I pociągając, my-
 ślałam, że to sen~~

marnem, ale zrozuwiałem
wprzódce całej prawdy. Moja
cudodziejka jest istotą
żyjącą, córką mych
sąsiadów, a pochylając
się nad strumyką,
tuż pod tą arkadą prze-
szła mi swój obraz zma-
czany srebrzystą wodą.

Wielki smilem się napisać
list, w który przelałem
całą moją duszę; list
ten, umieściłem w
kwiatku i posłałem
do niej; - odpowiedziała
mi z całą naiwnością
dziewęcą. (Siada na ławce)

49 27
-82, To drzewej księżce, mój
ojciec, powraca z podróży.
Wyjeżdżając, zostawił mi
ten papier i kazał pa-
trzeć i zastanawiać się
nad tem, co te osoby przed-
stawiają. / rozwiya stugi zwoj
0, papieru, na którym widac
malowane osoby. / ~~Porozum~~

~~się już dobrze z niemi.~~
Razmija mnie ta ko-
bieta o łagodnej, słodkiej
twary, która uroiera
jak kwiat stanny.
Mam współczucie dla
tego człowieka, którego
jakiś morderca wru-
ca do wody. Kocham

kobiek,

ja tę biedną ~~maratkę~~,
która unosi małe dzie-
cię w swych objęciach,
natomiaśd nie nawidzę
tej; ~~kobiety o bezczesnym~~
~~wzroku~~, która ucieka
z mordercą; składa papużki

Szosa 2

~~Handlarnia~~
Handlarnia
Handlarnia

Książek Francuz - Waschita

Książek Francuz.

po sąsiednim ogrodzie, spiewa
nie będąc widziącym od widzący

Czy to jaskółka, która skrzydły
swoimi
zatacza kręgi i ucieka
w dal?

⁵⁰
Nie, to dźwięczyła z oceanu

93
czarnemi
Kąpis swój obraz w toni
niebieskich fal!

Traszkita

Wokoło strumyka / To ona!
to moja ubóstwiona!

Wiatr bresny

Wiatr / Czy to jest wieśnyk
co przynosi wonie
czego ochładza i uciska
w dal?

Nie, to dźwięczyła, co z ręką
na tonie

100
Kąpis swój obraz w toni
jasnych fal!

Traschita

/pochyłony/ Kwiatku trzei-
nowy!

Kwiatek trzeiny

/niewidzialna/ Lubię się tro-
chę! pochył się jeszcze...
Jak! o tak... teraz cię widzę
doskonale!

Traschita

Skaradny deszcz roz-
dzielit nas na dugo.

Kwiatek trzeiny

Niestety! trzy dni nieskoń-
czono! Siostra moja
odbywa pielgrzymkę do
zagrody - jestem teraz wol-
na całe trzy godziny.

Traschita

Święta Królowa niebios zle-
je na nią swe błogosta-
wienstwo.

Świątek brzozy

Czy to burza zmąciła
nasz strumień? Poblad-
łeś mój Kochanku! Czy
cierpię? czy nie jesteś
srebrzysty?

Traschita

Tak, jestem nieskreśliwy,
 bo wszakże znam tylko
 cień tej, którą kocham.
 Błagam cię, przyjdź do
 mnie, a bladosć ma
 zniknie - skreślić me,
 będzie zupełnie. -

Kwiaty śniegowej

Jestem ptaszkiem skry-
 dlatym, aby ten mur
 przepruć?

Traschita

Stosliwa! Czyż mi nie
 mówitas, że jest tam
 maly bacik?

Kwiaty śniegowej

Prawda, ale nie powin-
nam go wygwierać. Tak
jestem dosyć wierny. Ten
błąd, byłby nadto wiel-
kim. A potem... ta fur-
tka w murze jest zam-
knięta. Ławicuch jest
po twojej stronie.

Traschita

Nie łatwiejszego, jak
zdjąć ten ławicuch - o!
Stagam cię, zaklinam!
sejdx tu choć na chwilkę...
proszę mi powiedzieć
sobie, że cię kocham, i za-
pytać, czy chcesz być
moją żoną!

Kusatek trzeiny

To niepodobna!

Traschita

Oh! okrutna! więc pra-
gniesz chyba sińcei mo-
jej? Pruce się w ten
strumień, aby jak ta
rybka, dostac' się do ust
twoich. schodzi ku wodzie i
chce się rzucić w strumień!

Kwiat trzeiny

proszony! Oh! wstrzy-
maj się! co kryjesz nie-
szczęsny... Już wolę od-
crepić bacik i....

Goachita (m. 2.)

O! arielska istota! za-
pomniata o wszytkiem,
widząc życie moje w
nieberseczeristwie.

Ten taniec jest co-
kolwiek kardzewiaty,
ale, pociagnijmy go mce-
no... pejui to co mowi - fustka

ofwsera cię na palach stru-
myka ptynie basik, w któ-

rym siedzi Kwiat trzesiny ubra-
na w blade - niebieska tunika

ze srebrnemi szcztami we

wtosach - obydwoma rękami

odgarnia kwiaty i trzesiny

Oświetlenie błękitne. Liczne pro-
grywka z orkiestrą. Trzeci
patrzy na nią dłużej ze zto-
żeniem rękami / Oświetlenie
ktawiliwe! ona jest sto-
króć piękniejsza, niż
w przekroczu strumie-
nia. / podaje jej rękę, ale ona
bez pomocy wychodzi ze statku
i spada na ziemię /

Przysłowie

/ z argum. spuszczeniemi w ręce /
Ręka młodej dziewczyny
nie powinna do-
tknąć dłoni mężczyzny.
Niestety! to, co ja czynię,

jest rzeźbą, słokroc' gorszą.
 O ty nieproceiwu... gro-
 zites' mi śmiercią...

Graschita

Stara umre z kalam, że
 jestem przeyerna ty,
 która drzy na twych
 rzedach.

Świat Trzeiny

ociera ty i usmiecha się nie-
 smialo patrząc na niego. / Ję
 także znajduje, że zwiet-
 ciadło nie było wierne.

Graschita

More wolatas mój cieni?
Świat Trzeiny

Oh! nie!

Goaschita

Czy naprawdę? o moja naj-
droższa, powiedz mi, że
przebaczasz śmiałość
moją.

Kwiat trójcy

patrzając się / Gdyby tu kto
nadszedł!

Goaschita

Ależ nikt nie przyjdzie,
zakazatem zbliżyć się ko-
mukolwicz do tego ustro-
nia. Ależ ty drzyś całą...
porwoł! Czy chcesz odpo-
cząć? piadaja / Oh! ^{jakie} jestem
szczęśliwy! a ty? odpowiedz

55
najdroższa!

Świat Kreiny

Ja? o tak! tak! Serce
moje bije mocno, a jed-
nak, rozkosznie. Rozum
milknie, wszystko gi-
nie! Taowa dusza ro-
dzi się we mnie, pod
wpływem spojrzenia
człowieka, którego mam
kochać - do śmierci!

Swaschita

Do śmierci, powiedzia-
łaś! o, przysięgnij mi,
że nie- nie nie zdo-
ła nas rozdzielić!

Świat Kreiny

Tak, szczerze nawet, by-
 łaby rodzajem ekwi-
 lowym.

Traschita

Przysięgnij! przysięg-
 nij, że jesteś moją!
 moja, wicernie! Sama
 myśl o drugiej stracie,
 kaciernia, moje
 szeregicie.

Kwiat trziny

Spowietając i patrząc uroczystie
u niebo / O wielka bogini
 niebios, piękności nie
 ziemskiej, która dajesz
 barwę kwiatom, z oczyma
 wpatrzonemi w twoje pro-

mienie Klociste, przy-
sigam, że Swaschita,
będzie jedynym wlad-
cą mego serca. A ję-
le Klarnie, zagas swoje
spojnienie, które chce
wiecznie tylko szukać
jego wrogu.

Swaschita

Ja uniesieniem przywieka diew-
cze do swego serca | O Ten-
-Sio - Dai - Jsiu! wspan-
niata wladczyni, której
suknia złota okrywa
pola ryżowe i Rafie
się w morzu, prze-
rzedem! z czołem

wamiesionem ku Tobie,
 przysięgam, że serce
 moje, należąc będzie
 wiernie do Kwiatu
 Szreiny - a jeśli przy-
 sięgę moja ztarnię,
 błagam cię, o! bogini!
 Spal na popiół moje
 serce, które chce bić,
 tylko, obok jej serca!

Kwiat Szreiny

serce / Nie lekasz się już
 więcej?

Trashita (j. w.)

Nie - i jestem tak szczęśli-
 wy, że chciałbym umrzeć

57
w tej chwili!

Kwiat białej

Symceralem, rostać się
musimy... Porwól mi
odpłynąć!

Loaschita

Ochodisz? powiedz mi
przynajmniej kim jes-
tes!

Kwiat białej

Lowia mnie kwiat
białej. Marnie
nasie wiesz. Nie mam
rodziców, tylko siostrę
ukochaną, która przy-
bywa do mnie codziennie

12
nadwiewaniem i obchodzi
skoro zmrok zapada.

Iwaschita

Siostra twoja nie mier-
ka z tobą?

Kwiat lreinaowy

(Siostra) Nie. - moja siostra
zostawia mnie pod opie-
ką piastunki starej
Oda, która mnie strzeże,
jak ptaka w płacie
i nigdzie wyjść nie
dozwala. Ale ja, nie
jestem ciekawa, ani
życia, ani świata, bo
mi tu dobrze poro-
dzię kwiatami i pta-

kamni, które mnie zna-
 ją i Kochają prawdzi-
 wie. Siostra, mówię,
 że świat jest cały i
 samemni tylko amastwie-
 niami - obdarza tych,
 co się do niego garną.
 Ja, nie płakam już
 choć nigdy, więc mi
 teraz do teraz nie spiesz-
 no!

Traschita

Czy siostra twoja sa-
 mogna?

Wzrost drożyny

Tak! masz jej także ca-
 sem mnie odwiedza.

AM
ale ten cstawick strachom
mnie przejmuję...
Chivilarri, zdaje mi
się, że on musiał
coś z tego popełnić...

Traschita

Skrego?

Kwiat Loiny

Bo nigdy mi prosto wo-
cry nie patrzy....

0, ptychae sa veena, glos Tiki-
glos stamany i dorazcy - Tika
sipina Kotyvanke z aktu I²⁰

Traschita

O! ^{muryka} ~~ten~~ glos!

Lursiat Sreny

To jakaś biedna kobieta,
 rebracka, już od kilku
 dni, snuje się koto mu-
 row. Kłówiła mi pias-
 tunka, że bedzie wiel-
 ki jarmark... zewsząd
 sięgają tance, tan-
 cerki i rebracki... Ta
 kobieta musi być re-
 bracka.

1 glos się przybliża.

Soaschita

Primo robi na mnie
 wrażenie ta ^{muzyka} ~~muzyka~~...
~~Hejdziny na miast - koba~~
~~czymy ^{rebracka} ~~rebracka~~ ^{bygra} ~~bygra~~... okazuje~~

schodko, na mur /

Swiat Inny

Oto i ona!

Sika ^{gra} ~~spiewa~~ pod murem /

Scena 2

01

Cia' laus - Sika

Sika / pospiewie /
za murem

Noje pigkne i wite
drieci... niech dobre genju-
sre, opiekuję sie wami.
Wy nas, miejcie litość
nad nieskorysiwa,
ktora na starosc, zmuszo-

na jest wysiągać ręki,
aby nie zamrzeć z głodu.

Smiać brzeiny

Nie mam nic przy sobie,
poócz tej złotej szpilki,
która mam włosy spię-
te. Weź ją, moja biedna
kobietko... niech ci szyć-
cie przyniesie.

Traschita

Oderwie, weź te pieniądze.

Tira

Wspaniali jesteście i
dobrzy, a piękni, że du-
sza się ku wam wy-
rywa. Niech że niebo
obdarzy was szczęściem,

wspólnym i słodkim po-
życiem... Zegnajcie.

Szaschita

Słowo jasek... co to
za piosnka, ^{gwałtownie} ~~spełowa-~~
~~ta~~ przed chwilą? -

Sika

W Japonii piastunki
dzieci mają do snu koły-
szki...

Szaschita

~~Powtórzcie.~~
~~Wspiewaj ja, piosnko...~~

Sika

Chętnie, mój piękny
panie! ^{gwałtownie} poddała się ~~nacisnę ko-~~

łyśankę ( )

Traschita (pastuchauy)
 Cały inny świat, buci
 się w mojej myśli.

Smiać brzoimny

Adyć' musre. Proszę-
 podaj mi rękę, ażeby
 mogła wejść ~~z tego świata~~
 w moją barik.

Traschita

Natychmiast. pehodzi
pierrwy - podaje rękę

Dr. Drzin. i ratnyucyja
 jessere, na podryżerem,
mowia: | Jesteś tak pię-
 kna, że chciał bym,
 patrzeć na ciebie, życie
 moje całe. Swoje wło-

sy, tworzą, welon utoty i
ostawiają, cie, całą;

Kwiat brzozy

Któręj wtoży rozsypany cie na
ramiona | Nie przystojna
jest rzeczka, aby młode
drzewczęta, w ten spo-
sób, ukazywały się o-
czom ludzkim.

Trachita

W takim razie i na
wizerunki ~~po~~ czarodzie-
jek, patrzeć nie wolno.

Scena 3

D11 Cia - Książę i
Oława

Księżo

Co widzę? Syn mój
u stóp jakiegoś nie zna-
mej mi kobiety?

Kwiat srebrny

Nieba! przeskakuje & muru
i odpycha śpiessnie lodow
krując twarz w rozpuszczone
w Tocy.

Traschita

Baraj, mój ojciec i Pani!

Księżo

W twoim wieku? -

A kiedy? Onawa
- na starość? -

Kisjō | do Omawy |

Co mówisz?...

Omawa

Nie... muchy tobie!

Kisjō

Źkąd się wzięła tutaj ta
dniewerzyna? Kto ora? -

Iwaschita

Nie wiem. To jedno tyl-
ko wiem, że jest pię-
kna i że ją kocham.

Kisjō

Żalony! Jakże można
kochać się w kobiecie
nie znanej?

Omawa

Kidocenie, że to, które zna,
nie podobają mu się!

Księżę

Co mówisz?

Omara

Nic. Ja muchy łowię!

Traschita

Jeżeli jest ~~nam~~ teraz
nie znana, co's łatwiej-
szego, jak dowiedzieć
się, kto ona. Ogród jej
miejszkania, granicy
z naszym. Ten stru-
mień ~~przebiega~~ oba
ogrody. W falach wody,
spowstrzeżtem poraż
pierwszy jej obratek.

downy. O ojine! musia-
 tes' dostrode, że jest
 piękny, jakkolwiek od-
 biegła nas tak szybko,
 jak spłoszone ptaszki...
 Piękność jej serca, ró-
 wna jest piękności
 jej twarzy. Przed chwila,
 nie wahała się
 oddać jedynego ^{swego} ~~swego~~ kłoj-
 notu przechodzącej
 zebrać...

Trzeci

To, nie dowodzi wiele.
 Uniesienie chwilowe,
 nie oznacza piękności
 duszy... Ja dziewczyna,

może być przebiegłą in-
trygantką...

Traschita

Ana... ta stotka gotabka?-

Omawia

Lakochanemu i goś wy-
da się gotabka!

Księże

Idź do swoich pokoi.
Staraj się rozszerzać
swoją umysł, odczyty-
waniem, dzieł, wiel-
kich filozofów.

Traschita

Czy gniewasz się na
mnie, mój ojczu?

Księże

Pod' i ucyn' tak, jak ci
rozkazuje!

Traschita smudny - odchozi!

Scena 4

Trisire - Amara

Amara

Biedny chlopisce!

Trisire

Slacrego?

Amara

Jestes' bez litosci, Trisire
ke moj' i Panie!

Karoser erytae' filoro
 for rakochanemu
 mlodzienicowi. To wy-
 soko ^{jest to samo} jedno, co karuo
 pie' sukcesji, a glodnia-
 temu kobra kowi.

Prigro

Nie moge, przecie
 powalac, aby chlo-
 piec, kawiazynat in-
 trygi mlodene & mlod-
 demu Kobietami.

Omara

Chwali sie, ze & mlod-
 demu... a potem,

Guaschita ma lat dwa-
 dziescia. - Powinien
 Księżę być przygotowany,
 że młody ptak, zach-
 nie rozwijać skrzydła.
 Przepowiednij sobie
 Księżę sam... w jego
 wieku... musiałes być...

Księżę

Nie pamiętam!

Onawa

Ale co do mnie, to ja
 pamiętam...

Księżę

Czy wiesz co o szlach-
 kach, zamieszkuje-

cych ten ogród?

Amara

Nie wiem nic. Psia-
ze uo'ji wtádeo! Ama-
wa, zajmuje się plot-
kami o tyle, o ile ty
mu się uie'mi zajmo-
waś na Káńesr.

Prigie

Postaraj się dowie-
dzieć, kto jest ta
dziweryna.

Amara

Rozkazy trój, będą
spetnione. Biegnij
z chyrosćią, jelenia.
Flacy się ku wyjściu!

Księżo

Stój... mam z tobą do po-
mówienia.

Omara

Jestem już przy wo-
gach twoich. piada-ucie-
rojąc pod z ciotką

Księżo

Czy... widziales' dzieńka-
~~ty~~ ulicznych tance-
rek? -

Omara [d. s.]

Aha! Sedy droga! [gł.]
Widziałem.

Księżo

Có z ci mówit?

Omara

Baruj księżę, ale stracony ból głowy, nie dozwala mi odpowiedzieć na twoje pytanie.

Księżę

Cóż ci się stało?

Amara

Nie wiem... ale czuję, że od przytomności odchodzę.... Oh!.. ja niebezpieczny... parując ku potnie stracitem...

Księżę

Amara! nie bójmy!

Amara

Cierpiej okrutnie!

Książko

Odpowiedz na me pyta-
nie. Czy widziałeś dżier-
żawę, tancerkę, czy
przybędzie na jarmark
wraz ze swoją trupą?

Amawa

Zurur! zurur! czy nie
masz Książko ze sobą
jakiegoś atotego przed-
miotu, który mógł-
byś mi przytoczyć do
skroni; Odryskam
pamięć nadychniasz.

Książko

A... rozumieś chytry
filozofie, o co ci chodzi

Oto lekarstwo, które cię
wyleczy. Przynie mi na
głowe łacną złoty ch. przyniemy!

Amara

Czarowne działanie me-
talu... Pamiętaj mi po-
wraca... Tak!.. widziałem
dzierżawę, tancerzek.
Przyjecha, na uroczystości.
Już są w drodze...

Przyje

A Smaragdowe Serce?
Czy także ma przybyć
wraz z nimi?

Amara

schowajcie przyniemy do Rieusai!
Znow pamięć stracitem!

Książę puszczył

ny ręką na pieniądze

Małach cheiweke pro-
Kłoty i mów, co wieś
o niej...

Omawia

zbierając pieniądze / Dzię-
ki ci książę... poswól..
ja sam ten kataklizm
przytore!

Książę

A więc samaragdowe
Serce...

Omawia

Da czego książę nie
idziec wraze ze swym
synem czytać dzieła
wielkich filozofów?

Księżo

Blaknie!... jak smiesz...

Amara

A widzi księżo - mitosić
nie zna wieku...

Księżo

Podnosząc łaskę / Czy chcesz,
abyśmy ci ten kaptur
do głowy przyłożyli? -

Amara

Pięknie dziękuję. Leka-
rze zabronili mi uży-
wania podobnych le-
kstw. niech księżo bije! niech księżo bije!
To nie dla mnie lecznicę wtedy tylko
dla księża, co bije niech księżo bije! i tak godną osobę

Księżo
Przypomni ci ono, kim
jesteś wobec mnie

i jakie są Twoje obowiązki.
 Słuchaj mnie uważnie.
 Rozkazuję ci udać się bez-
 zwłocznie, naprzeciw
 kupy tancerok, zostają-
 cych w dziedziawie Sierga-
 powy. - Tam - postarasz
 się pomówić z naczelną
 tancerką, nazywaną
 Serceem Smaragdow-
 wem. Powieśz jej, że
 książę zapomniał ku
 niej gorącą miłośćią
 i pragnie ją za fak-
 kolwiek cenę, odkupić
 od jej dziedziawcy i uwy-
 nie ją, swą nadwor-
 ną tancerką - Idź -

70. i powracaj z pomysł-
nemi Stowy. —

137

Quana

Nie łatwo będzie wskazać
zbliznę się do Samaragdo-
wego Serca. Gdzieś sam
wiśn, jak dnieśrawca
strzeżę kardosnie, swych
tancerzek; a tembardziej,
tak głoszą i nie zwy-
kła piękność, jaka
jest Samaragdowe Ser-
ce. ~~Singapura~~ ceni
wysoko jej urodę, wy-
kretalenię, & zęczność
i za tance rak w któ-
rym tancerka ta celuje,
Jakkie więc...

Księżo

Czy co chcesz... Przebra-
ny wolięgnij się jak
wąż pomiędzy tancer-
ki i staraj się dopięć
coś....

Amawa

Jak wąż? Takro to nie,
ale rdziataś trudniej.

Księżo

Mienisz się być filozo-
fem - przewidyłość więc
jest, swoja główna
cnota.

Amawa

A... to... ^{trzymano} ~~klepie się po brachu~~ ^{Arżina cebrau}
Czy Księżo zapomina

71 o tym nadprogramowym dodatku?

Księżę

Kudriska mnie swemi głupieni bawciparmi. Powłaczam ci raz jeszcze, czy ci co chceś, ale sumarygodowe serce musi posiadać moja nadworna taneczką....

Quara

Jakże można stracić tak głowę, dla Kobiety nieznanej?

Księżę

Milosci, nie potrzebuje rekomendacyi.

Opawa

Jak samo myśli i trój-
syn, Kochając to ślicz-
ne drzewce i rozko-
szną koafurę.

Prisze

Ja wiele dziś serom-
jęsz!

Opawa

Wiosna dohota. Jed-
nym, przybywają mi-
łosne zapłaty, a innym,
rozum do głowy.

Prisze

Co mówisz?

Nie - musy łowiz!

Księżę

Obchodzę. Idę do mego
 Syna. Ty zaś spiesz
 i wykonyj moje rozkazy.
 Dobra nagroda, będzie
 twoim udziałem, jeżeli
 do dotychczas wymowa, którą
 przekonać Samara y do-
 wo Serce, iż dobrze
 uczyni, stając się mo-
 ją własnością. Sprze-
 ciwnym ~~mi~~ raki-
 nieprokazy mi się
 na oczy.

Omawia

Spodriewam się!

Książę odchodzi!

Scena 5.

~~~~~

Omawia Wam!

Oto, do czego doprowadzić
 może bezrozumna
 miłość! Książę rozkocha-
 ny w tancerce, którą
 widział kiedyś tan-
 cującą na jarmarku!
 Czy to nie lepiej, tak
 jak ja, wszystko braki

73

miłosne zawiesić na
kolku, patrzeć filozoficznie
na fiksję drugich i ba-
wić się z tego, co innym
nie bawi.

Kuplety Smawy

po Kupletach Smawa odcho-
dzi

Scena 6

w ogrodzie lasiebanu poja-
wia się adriana K. Rituo
zielonym ptaszkiem

Scena Rubinowe - i

Simabara

OH

Serce Rubinowe

Kwiat trzeiniowy odpo-
czywa w domu.

Simabara

Czy stugo tu pozostał?

Serce Rubinowe

Cała noc.

Simabara

Pamiętaj, że jutro o świ-
cie, musisz się połączyć
z całą trupa, aby wyjazd
na jarmark był kom-
pletny. Współstwo, do-

74
7 pominać się będzie o
ciebie. Nie chce uszkodzić
w ich obrach za oszustwa.

Serec rub.

Nie lekuj się! zjawię
się na czas!

Simabara

Przyjdę po ciebie, dwóch
nie wolników.

Serec Rub.

Niepotrzeba... trafię
sama.

Simabara

To dla pewności. Może

cię porwać na drodze,
inny dzień rano, lub
ktoś z moichyeh fra-
guagech mieć w Tobie
nadworną tancerkę.

Serce Rub.

To i co? potrafie się
obronić! przypniję & wło-
soń długi, szpilkę - w kurtak
cie sztylta - sakowieronę
Serceu samaragdorwem!

To za bruto Serce Sama-
ragdore, karsko mnie
obroni.

Simabara

Lachowatas' więc dawno
zspilke?

Serce Kub.

Jak! zmieniłam tylko
kamienie x dobiegę ser-
ce. K subinów na srona-
ragdy, jak, jak moje
imie... Jedyny klejnot,
jaki mi pozostał.

Przeżyła i ty, zmieniłaś
swe imie... mały po-
wody ukrywać się...
O swego pamiętnego
wieczoru...

Simabara

Przeprawa / Nie wspominaj
tej strasnej chwili!

Terce Kub.

Skąd tego? Broniliśmy
swego życia... swej mi-
łości. Bo czyż nasza
miłość nie stanowiła
trzesi naszego życia?

Portaczeni, byli byśmy
umarli. A więc - za-
biliśmy! - Czyż lepiej,
aby nas zabito?

Simabara

Wygadna filozofia! Jednak
nieba, miały iina lo-
gikę, gdyż z trzech rak
do drugiej drżących, wy-
pada Raczka ze skra-
dzionemi portawnościami
mi w morze.

Serec Rub.

Z mych rak drżących?
okulalalalal? Z mych
rak zmęzonych. Ja
nie drzę nigdy przed
nikim. Nie bój się
niczego! rozumieśk?

Simabara

Kiem o kóu... Straszna
jestes' Robieta! z tym
stadkim wsmiechem
rabijasz ludzi, tak, jak-
bys' piescila gostbie.

Serec Rub.

Nie rabijam!... ja sie tylko
bronie.

Simabara

Co myslisz jednak wery-
nie na przyrostcie? Czy
dlugo, jeszcze myslisz
wiscie to tutaj egyp-
tencje? - czy dlugo jesz-
cze nam w milczeniu

17. ⁴⁴gnosić, jak wystawię
pięknosc twojego ciała
na spojrzania motłochu?

Serce Rub.

Uspokój się! Koniec twój
męczarni, blizny, nie
przypuszczać. - Maja-
tek potrzeby dla wy-
posażenia mojej ^{córki} ~~siostry~~,
a który przysięgam
zabrać, jest już wy-
pełniony. Być może
mogli niedługo wyje-
chać, znajdziemy sio-
strę moją odpowiednio
córce

męga, a ty i ja usu-
 niemy się w jakis-
 chy kąt, peten kwia-
 tow i zieloni i tam,
 rozpoczniemy jesień
 naszego życia. O Sima-
 bara. Zanim sron odkry-
 je swe skronie, będzie-
 my szczęśliwi!

Scena 7

→ Cis - Kwiat srebrny

Kwiat srebrny

Przebieg życia w Srebrnym

78

Siestro. ' sistryako!

Sere Rub.

Staska, moj najdrozsy!

Kwiat Sreiny

Przybytas' na swiecie!.. o
pozwoł, niech ci sie
napatrze! Jakies' pie-
kna!.. podobnas' do cza-
rodziyeh nosy!

Sinabara

Witam cię Kwiatku
Sreinyowy. Witam i
zognam karakem. B-
choch, bowiem. / do sere
rub / Pamiętaj!.. o swiecie!..

Serce Rub

O siewie!

Sinabara odchodzi!

Kwiat trziny

Jakto? chcesz odjechać?

O siewie? o, siostrze,
 znów mnie zostawisz
 sama? A ja tak
 bardzo, tak bardzo, po-
 trzeba cię, twój
 obecności.

Serce Rub.

Zatrudnienia moje,
 kruszaka opuszc
 cie, znów

Liść do trójki

Katoliczność twoja? ja-
 nie! cześć się trudniejsza?
 powiedz mi wreszcie
 droga Siostrze, kim jes-
 tes? jakie jest twoje imię?
 Wychowana w samku-
 sinie, nie wiem nie
 naoto, że się nazywasz
 „siostrą” — Pragnę-
 bym wiedzieć wię-
 cej..

Serce Rub.

Nie pytaj mnie nigdy!
 nie badaj! Wiem tylko,

że całe życie moje, pra-
cowatam, aby się uszyć
mężczyźni. Niedługo
jednak, wystro się
już zmieni. Higienis
twoje się skonczy. Hy-
gienis na pierwszy
świat i kto wie, gnie-
do swe moze uszczes...

siada na Tasse

Siada treny

kl. Rajac u jej nog Jak
to rozumiesz, sestro!

Terce Kub

Wkrótce, przyjadę do cie

80
bie po to, ażeby się ka-
brać i wywieść w da-
leką stronę.

Kwiat białej

(~~blednosc~~) Skoń wywieść
stąd? o siostró!

Serce Kub.

Dla czego bledniesz?
Dla czego się łękasz?
Tyle razy otęgasz mnie,
ażebym nie wstęczała się
z tobą więcej. Dusi, otwie-
ra się przed tobą na-
dzieja innego, weselsze-
go życia... a ty, zamiast
radości, zaczynasz da-

wac' ornaki trwozi i
niepokoju.

Gwiazd trzeiny

O siostrze! zostaw mnie
tutaj! btagam cie!

Serce Kub.

Nie Kochasz mnie ju
wiecej?

Gwiazd trzeiny

Kocham siostrze... ale...

Serce. Kub

Kocham jeszcze Rogos!
Ozgaduje!... milosci' tedy
poczeka...

Gwiazd trzeiny kryje glowe

na Kolanaach Siostry /

Serce Rub.

Kto on?

Kwiat Freiny

Sasiad naszego ogrodu.
Młody i piękny. Ujrza-
łam go w tafli stru-
mienia. Myślałam że
to sen - ale sen był...

Serce Rubin.

Sasiadem naszym jest
Książę Mateo! był że
by to młody książę?

Kwiat Freiny

Być może! wyglądaj
na księcia & legendy,

tak był piękny i wspa-
niały. - Nad czołem je-
go była korona powa-
gi i majestatu....

Serce Kub.

Ależ nieszczęśliwa... jes-
li to syn księcia, Ma-
teo, matkę nie mo-
żesz, ażebyś została je-
go matronką.

Kwiat kreiny

Dacrego?

Serce Kub.

Dacrego? Chowana w nie-

świadomości o różni-
cach społeczeństwach, jakże
to rozumieć można?

011

Księża i Szaśchita Wrehowy
do drugiego ogrodu - Księża
siada na ławce - Szaśchita
klęka obok - oświełlenie
Księżyrowe - muryka karaj

Kwiat Łuciny

Rozumieć nie chce!
Dwom sercom Kochają-
cym, nie wie morze
stażę na przeszkodie.

Księża do Szaśchity

Uspokój się mój Synu!

Jeżeli dziewięć to, po-
chodni wreczywiscie
z godnej i zacnej fa-
milji.... Kto wie co z te-
go wyniknże moje!.

Graschita

Kim by nie była, pojme
ją za matronkę.

Kwiat Łociwy

Kto by on nie był, stanie
się moim mężem!

Terce Pub.

Prochaj moje dziecię! Miłwi
jeona uszlachetnia i ocyer-
ca wszystko, nawet... krodnie.

Stwierdzenie

Czyż ten, który Kocha,
 xbrodnie popetrnieć po-
 trafi?

Serce Kuba.

Czasem, popetrnia się
 xbrodnie, właśnie dla
 tego, że się Kocha.

Graschita

Czyż ten, który Kocha,
 może uwarzać na pre-
 sędy świata?

Księżka

Czasem, kwara się na
 presędy, właśnie dla
 tego, że się Kocha.

Kwiat. Anemiy

Myslałam, że miłość
tylko w niebo wnosi!

Leczo Rab.

Jaka miłość, jak two-
ja, czysta, nieskalana!

Graschita

Myslałam, że miłość,
jest wolna od matostek
ziemskich.

Księżo

Jaka miłość, jak twoja,
młodzieńcza, wiśni-
na...

Kwiat Anemiy

Umre siostra, jeżeli nie
pojine go za męła!

Traschita

Umre ojciec, jeżeli nie poj-
mie się za żonę.

Keisze

Uspokój się mój synu!
przysięgam - że jeżeli to
możliwe, Kwiat trzei-
nowy, będzie żoną twoją.

Terse Rub.

Uspokój się moja siostró.
Cieniem naszej matki
przysięgam, że syn

Ksiegica Madec, będzie me-
żem twoim!

Stychac' za sceny spiew
Siki bardzo cichy.

Terce Rab

Cyt siostryerko!... Sty-
syrer to ~~procenty~~? Takie
~~melodye~~, ~~rotysanki~~, ~~ducci~~ i za-
Rochanych do smu sie
Rotysne.

Gastona wolno spada

Koniec Aktu 3^{go}

matu!

Akt 4^{ty}

Scena przedstawia plac
 z boku domu z galerją
 szeroką - na lewo pa-
 goda o kilku marmu-
 rowych stopniach. Plac
 jest zapelniony gwarli-
 wym i wesolym tłumem
 Wlode stajace ustajaja
 gosciami siedzącym przed
 oberą i pijącym her-
 batę. Niktomy pija stojac
 Przed oberą, stojac ugon

187
83
powani podróżni /

Scena 1.

Zebrak - Wasićcił oberę

Gosie w oberę - Stum

w głębi - Spiwaczka

Zaklinaczki węgów -

Handlarz amuletoń Chór

zebraków /

Gosie ^{1^{ty}}

^{N.}
#

(do spiwaczki) Co nam ka-
spiwaczka, piękna?

Spiwaczka

Praniając się z wodą kłusową

Jeśli łaska postuchac,
zapiewam; "Miłość
stowika."

Gość 2gi

Chętnie postuchamy,
śpiewaj! śpiewaj!

~~2.~~ Spiew

Gdy rozkoczy pełen maj,
W cudną zieleni stowi raj,
Tam, gdzie róży kwitnie

kren,
Kuci stowik tęskny śpiew-
Ach!

Plascho moja, skarbie ty,
Pojdź, okryj nas te bly.

170
85
Miłna czas miłosny sło
Pójdz' Kochanko, błagam cie!

II

Na galezce sigdriem wrok
Wicerna miłosc' stęży nas
S uilomy gniardko tu
Pod usoczym kwiatkiem br.

Ach!

Jeden nas utuli krew,
Jeden nucie' bedriem spien,
Siodriem' gdy padnie krew
Przespierny cały rok.

III

Hee, gdy miogt wozicny
maj

87

Knet ucichuqł modry gaf
Opadł z Rwiatu rōzy Kren
Lukki Stawi Ra tskny vjriew.
Ach!

Hej utadosi, skarbie mōj
Ty rozkoŝny niesiesz kdrōj
Łecz gdy wiostny aniknie czas,
Nie zapłonie serca two.

po skonczonym spiewie spiewac-

o Ra abiera piniadke, Mito-
Wato zobraz
cierokia! mitosierdia!

Wstajcie! obseruj
(do zobrazenia)

Niles stara łabo! nie nudzi
moich gości. str. 92

Handlarz amuletów
wchadzi otwiczony amuletami

87 172

Hej! Kupujcie amulety!
pięknie wiszący, bry-
dota niesmiertelna # ty
Się weś niewiesz ich do-
bytych! wyczytano, co miś
pragniecie, amulety
dadzą wam.

Gosie' 1^{ty}

do śpiewański Kup sobie a-
mulet!

Gosie' 2^{ty}

Do co? brylanty jej oczów
za amulet starczy.

Handlar am:

Idla niej ^{związek} nawet amulet

pisiew Handlarza amuletów

2.
#

N. 8.

Kuplety

Gdy picniegdy komu brak,
 Oto jest hebrajski znak,
 Wskutkach Iwoich itay cud,
 Hua go kardy kraj i lud.
 Gdy cię zciast - ferbel eirik
 Oto masz amulet sryk / reksu!
 Godpis klak, na bok wstyd!
 Da piwiegory kardy zyd!

II

Gdy ci żonka robi wron,
 Łaniobuje dzieci, dom,
 I po cetych biega dniach,
 Bo jej w głowę walasz gach,

Sarak & nig sprawy esob
 Ten amulet sobie kup! /kij/ ⁰¹
 Gacha raz - zoubk, dwa,
 A romanom - spokoj da!

III

Przeciw plotkom takie nam
 Nieawodna radę dam.
 To amulet comme il faut,
 Gdzie potrzeba, użyj go.
 Gdy się babska zejda, wrac
 By zrosliwie czerwiec nas,
 We' im to - w burie woz? /kijka/ ⁰¹
 I plotekom, koniec jwr!
Pro spiewie Handlana amul.
goscie powoli pomstajor

i zacytuj się wchodząc
i Kupować amulety

Klasciciel oberę

Ca podobny śpiew, ka-
singujisz na 30 bambu-
sów w pięty.

Handlarz am.

30 wiałbym chętnie, ale
nie bambusów, tylko obo-
łów.

Spisanecka

Nienasycony cheiwere!
Skoro posiadasz amulety,
nie pragnęć nie powi-
nienes.

Handlarz am.

9) Mędrzec powiada - im wię-
cej posiadasz, tem więcej
pragniesz.

Spiewaczka

Przekazyje nam chodzący chór
Żebraków W takim razie

ty biedacy, żadnych
pragnień mieć nie po-
winniemy

Str. 97

Melodram:

Przechodzi chór Żebraków, trzymają
wachlarze drewniane w rękach,
któremi robią rozmaite ewolucje.

Chór Żebraków

~~Hebrzemy! hebrzemy!~~

~~O switu do nocu~~

~~Prosiemy, prosiemy,~~

~~Naturku! pomocy!~~

~~Janice i ewolucje & wachlarzami~~

~~Hebrzemy! hebrzemy!~~

~~Wśród stonca i stoty,~~

~~Prosiemy! prosiemy!~~

~~O podarek stoty!~~

~~Janice i ewolucje & wachlarzami~~

~~Had~~

Wasciciel oberzy

Wstapcie sie koloto! wiel-
ki gość zmiera swe kro-
ki, ku mej oberzy.

93

Scena 2.

01

Cix' dani - Traschita

oboczony swity

Traschita

(do oboczony) Tu sie zabry-
mam. Wszak stuzba mo-
ja, karnowita dla mnie
mieszkanie?

Wasciciel oboczony

przynajmniej sie ku ciem! Tak! tutaj
najdoskonalszy panie!
tylko mój dom jeden mo-
ze miec te chwale, stu-
zye ci za schronienie.

~~94~~
179

Dycha tak mnie rozdy-
ma, że chyba pełne z ra-
dosci.

Traschita

dobrze. 'idi', przygotuj
mi obiad

Wasi. oberu

Obiad, jakiego nie kosztu-
ją nawet bogowie!

podchodzi w głąb i seiera stopnie
galerji, po której wstępuje Traschi-
ta

Wasi. oberu

Dla rozrywki dostojnej
osoby, nie długo zejda się
tu uverytkie osobliwosci

95 Jarmarku. Poltykacze
 Szpad, zaklinaczkę wzgłowi,
 stymany O-mawia a kleta i sitaco
 narwany pogromca obry-
 mow i trupa tancerka
 w dierkawie u Singapury
 x pieknie'm Samaragdo-
 wem Persem, stymany
 tancerka raki, zmarla
 w caliej Japonii i ce-
 niona, wysoke.

Swaschita

pendeony | Dobrze jui do-
 brze. odcyda. ptasciuel obony
odshacki | Caly ten gwar

93

nury mnie. O jakże chę-
 tnie powróciłbym do me-
 go uroczego rakałka, nad
 brzeg strumyka! ~~Wiesz
 gdzie, i czyż cię lubię, aże-
 bym dla uswiadnienia
 tej uroczystości, unaj-
 dowat się na jarmar-
 ku i okazał się tłumo-
 wu.~~

O stodoły kwiatku
 trawiny... jakże mi
 długie chwile zdają się
~~to~~ dni, w których cię nie
 widzę. ~~Wiesz~~ wymógł
 St. 87 Amulety
 na mnie przyroczenie,
 iż widzieć nie będę mój

97 Kochanej; aż do chwili,
 w której pozbierną o niej;
 potrzebne wiadomości.
 Muszę mu być postu-
 rym.

Handl. Anstalt

~~Handl. Anstalt~~ Scena 3 str 87

Traschita - Sika 01

in glöbi tlam

Sika pr ubranie, zebra-

szpica
 Kipaniaty panie! litaj-
 ci nad nieszczęśliwą...

Traschita

A ... to ty... abo poznaję

98 cie! to ty przedwczoraj pod
murzem mego ogrodu, ^{gratek} ¹⁸³ spie-
~~wałaś piosenkę.~~

Tika

Nie inaczej - ja, mój pię-
kny panie! Ale gdzieś
troja towarzyska, to
sliczne dziewczę, które
dało mi, tak kosztowny
podarek? -

Traschita

Nie mam prawa jej
mieć jej cięgle przy sobie.

Tika

To troja narzeczona?

Traschita

Chciałbym, ażebyś w dobrej
chwili, wysłowiała te sto-
bra...

Sika

I ja pragnęłabym dobry
Panie! Tak mi jest mi-
ło patrzeć na piękną
twarz twoją. Chwilami,
zdaje mi się, że już cię
widziałam... ale gdzie...
nie pamiętam. Stara jestem -
włokę się & bardzo daleka,
być może, iu kiedyś, po-
dobny tobie, dostojny ry-
cerz zabiegł mi drogę.

Graschita

45

To dziwne... i mnie się
 zdaje, że ~~ja~~ cię już wi-
 działem, ale to było jak
 we śnie... Głos twój srogol-
 niej, nie jest mi obcy.

Scena 4

Sika - Iwaschita

Księżo Mateo - iwita O,

o głębi tłum.

~~Wschodzą~~ bracia i tłum rozsta-
niają się z ucernowaniem

Tłum

Księżo! Księżo!

Księżo (idąc ku oboję)

Jesteś tu Swachito?

Sika

Swachita!.. nieba! to imię...

Księżę /yobneregajic Sika/

To Sika... nie myśle się.
/dy syna szybko/ Obejdź stać
Swachito! rozkażę ci!...

Swachita

Czy zastawylam na twoj
gniew, moją ojciec?

Księżę

Nie... lecz taka jest
moja wola. Skoro uro-
czyłosci się zaczęły mo-
żesz powrócić.

Fika / po Swaschity /
 Stawo tylko... imię two
 Swaschita... ile lat sobie
 liczysz?

Księżę / prubalnie do
Fiki

Miles nadzieja! nie
 kastrymyj dżuręj mego
 syna!

Swaschita odchodzi /

Fika

Panie! to on! to mój Swa-
 schita!

Księżę

Tak jest, to dricko
 Januaty, które odkupstwu

Valet

od ciebie i wciągnę na
właściwie.

Tika

Nie mów panie, żeś od-
kupit "mego Swachitę-
Ja trzech pieniędzy nie
widziałam! Kłuz się
na gienjuse! Najlepsy
dowód to tachmany, któ-
re miie odierają. Naj-
drogi Swachita! jaki
piękny! porwól mi go
usiiskac!

Usigie

Pigdy... Czy nie panie-
tasz, co mi przyrekłas?

Nie chcę, aby Traszka
dowiedział się, kiedy kol-
wiek, że nie jest moim
synem. ~~Przeszłyby wi-
drzeć we mnie ojca,
a widziałyby tylko swe-
go Dobroczyńcę. Stra-
ciłbym jego serce, a
zyczałbym jego wzdier-
nów! To dla mnie ka-
mato.~~

Sika

Niech będzie jak chcesz,
~~panie uuj i wtadoo...~~
Okrutnie ~~jednak~~ pas-
twisz się nad sercem

mojem. Postuering ci
 wera kce będe... Zdaleka
 jednak wolno mi będzie
 patrzeć na drogie dzie-
 ko moje ....

Księżko

Nie nadawaj mi się przed
 oczu. Tęgo, wymagam sta-
 nowczo.

Sika / pokornie /
 Dobrze Panie!

Księżko

za two postueringstwo,
 karę ci wyptacie' sowyty
 nagrodę.

Sika

Powiedziałam już rak,
 że nie sprzedam ci
 Szlachity... nie Rak mi
 wrze pięciopłoni, opta-
 cą' ból mego serca.

paszaki

Stażka /sam/

Nie widzę tancerok...

Czy by Dmawa zwiódł
 mnie i Serce (Rubinowe)

Dmurağdowe nie przy-
 będzie wcale na dzi-
 siejszą uroczystość? -

Wspomnienie o tej Ro-
 bicie, przyjmuję mnie

dresnarem ~~brzozi~~ i za-
 chwytu... Usmiechy jej,
~~ktorem~~ ~~handlowe~~, po-
 zbawiaja mnie woli
 i przytomnoic' odbieraja!
 Musi byc' moja, choiby
 na wazg' etota! Gdzie
 more byc' Amara?

Przechodzi na wachadki i zni-
ka wo drzwiach oberzy |

Scena 5.

Stum - Spierwacka - Le-
brak - Handlarz amuletow

Kłasiciel Oberży - Omawa

Omawa
 wchodzi ubrany na adleto
 w trykotach - na wierzch
 ma nadziany kolorowy Raf-
 tan - a nim mały chłop-
 czyk niesie dywanik i Kos-
 drocinowy, który sławia na
 pięci. Omawa ma Trzorne
 Tyaki i muskuly, które mu
 się przekraczają!

Omawa

Miejsce! miejsce... dla
 adleto! Stawnego siacra!
 pogromcy obrymów i
 dla jego wychowanka

stymnego zjadacza sliwek.

Stam

Ha! ha! ha! co za pocier-
na figura!

Amara

Miler głupia dołoto,
podkiewaj i odwracaj głę-
bę do odzwierciedlenia.

S. Zapinka

Wcale nie jesteś piękny!

Amara

Piękność dla mężczy-
zny, jest rzeczą zupełnie
zbyteczną... Piękności
są prawie i kobiety,

męskym, cechuje się
i rozgdek.

2. Japonka

Przykuję, ja wole traw-
kę wody...

Handlarz amuletów

W takim razie, ja mam
srandę podobania się ci,
piękna damo!

2. Japonka

Sty jesteś za brzydki!

Handlarz amuletów

Czy sadziś się sama
tak bardzo piękna?

2. Japonka

Lwiciadto ni powiedzia-
to, że ni nic nie bra-
kuje.

Quara

|bijsi sie po ramionach| Chris-
takie nie nie brakuje.

3. Japonka

O' nie! ty masz aż za-
wiele! puerra go wachlarzem
po ramieniu i ucieka |

|Stum smieje sie|

o, Wasciciel oberu

|hbiega| 1/2 drogi! & drogi!
Singapura przybywa, }

~~widziatem jego wozu,
zblizajace sie z muryka
i drwonkami....~~

Stum

Singapura! Singapura!

Ktasc. oberny

Sto sie tu roztoryt z swo-
im dywanikiem?

Prawa

To ja, panie oberysto!

Ktasc. oberny

Dalej... usun' sie troche
na prawo. Trodek kamio-
wit u mnie oddajna
Singapura i tu rosto-

ty swój dywan ~~i~~ ~~cesta-~~
~~ty~~, na której będą tań-
cące jego tancerki. No
ruszaj się, a zrawiej,
ty oblana tustorem klo-
do!

Quara

Gdybyś ty wiedział do ko-
go mówisz, nie prowa-
niał byś do mnie w ten
sposób.

Wascienil obery

Gdybyś był nawet słyn-
nym Hefu, poty Raczem⁺
srfad, jeszcze nie pro-
mawiał byś do ciebie

inaczej.

Stum porasaja & głęb
 Singapura. Serec Sema-
 ragdowe. Tancerki.

Januryka - drwonki - na sece
 wbiegaja Tancerki - study wno-
 ska lektyka, w której sie-
 dzi, ustawiona welonem i ste-
 rokim płaszczem zielonym
 Samaragdowe Serec - Sin-
 gapura & batem w reku-
 idzie Kolo lektyki.

Sena P

Cix Sami - Singapura

200
Terce Smaragdowe - Jan-
cerki.

Simabara

Ustąpić się! nie cisnąć!..
hola!.. Pracna batuu - tsum się
cofa /

/ sturdy ustawiają, lektykę, tak,
że Omawa znajduje się tuż obok
dzwierząt /

Omawa

Nyborna sposobność!..
mogę 4 nią porozma-
wiać, nie będąc spustro-
somy.

Simabara

(do sing) ~~Historie~~ estrady

^{Rostowij dynar}
 szybko... tu na środku pla- ²⁰¹
 cu! do tańców! O wy, sia-
 dajcie tutaj na ziemi
 przy lektyce i niech
 zabawa & was nie roz-
 chyła w stronę!

tańcówki o kryte stugiemi
patencjami i wolonami - dia-
daja, w miłosierdziu na ziemi!

Quara

(publika się do lektyki)

Serce Samaragdowne! Kró-
 lowo handlarzy wimiechów!
 Stojcie tańczących dzie-
 wic! Kustuchaj trójego
 stugi!

Lesce Rub.(14 lektyce) Co ci chodzi?

Amara, szybko!
 Pan mój i wstawa, ksią-
 że Madec, jest smier-
 telnie w tobie zakocha-
 ny. Na starcie stracił
 zupełnie rozum i pra-
 gnie na jakękolwiek
 cenę, nabyć się, dając
 ci miejsce i tytuł swej
 nadwornej tancerki.

Lesce Rub: picho!

Co mówisz? czy nie sta-
 miesz? Książe Madec

we mnie zakochany?

Omara

Do drabnictwa! Krzyżko
 wezmi co chcesz, ale
 by tylko sprowadzić cię
 do drugo pustaku... Sko-
 ro tam będziesz, nie za-
 pomnij o tym, który ci
 pierwszy zwiastował
 tę radość nowinę. Na-
 żywam się Omara. Co
 ma mi odpowiedzieć Księ-
 ciał? -

Leśce Kub.

To po moim tańcu pra-
 gnie z nim pomówić!

Amara

Nie omieszkam na skry-
dach zaniesi' te' radosny
nowiny;

Sece Kub.

Adziś!... Dziś rano sie
zbliza!

Simabara

Co' to za powstanie?

Amara

Jestem ateta i sietez
nadzwyczajny. Lwa' mnie
pogromca obrymow...

Simabara

Tylko watacha od moich
tancerki!

Amara

Tancerki troje mnie nie
 ucaj. Piękne Robiety,
 przestaly dla mnie ist-
 niec'. Petra Sabierska,
 ma dla mnie wiekszy
 urok, niz najpiękniej-
 sza Robieta....

Simabara

(abliwa sie do teki) Czy jes-
 tes amerczona droga?

Serce Rub.

Nie... chcialabym, aby sie
 przedstawienie juz roz-
 poczelo.

Simabara

Rozpocznie sie w tej
 chwili, bo oto fufara

~~kwiatkuje nam przyby-
cie Księża. Księża przybywa.~~

Scena 7.

O!
Księża
Kwaschita

Sturdy adnocca, lewtyke z
Tersem Rabinowem w tył
Sceny. Na balkon wychodzi
Księża później Kwaschita,
kilku dochojnych Japoni-
cyków. Stum grupuje się
dokoła. Na środku sceny
poprzeديو sturdy Sima-
bary wysławili ekstrad
okryta sukniem i opista,
Kwiatami - Po lewej

Amawa roktada sie ze
swym dywanikiem,
ciężarów, kaulami i
ponurnikiem - po pra-
mej Magetce i dywan-
ikiem - stolikiem i swem
przyborami - Muryka
gra walec - przedstawi-
nie rozpoczyna Amawa.

Amawa

Dochajne ogromnie!
 Miec' będą honor przed-
 stawiac' się wam, ja-
 ko niezadowolony si-
 tacz, dzwisgający potros-
 ne ciężary jak piórko

i igrać będą ze wstaba-
 mi zółtą, jak mto-
 do drzewce ze swym
 wachlarzem. / podnosi
cigary - udaje obrygni
wyciła - ociera pot z
 czoła - Werysey mu bije
 bravo i ruszaja mu pi-
niadze /

Wyciła

Wyciła

Ale to Omara!
mały chłopczyk z biera na-
gle cigary porostawione
przez Omara, który sta-
nia się z napsurony powaga,
nawrócić go na chustkę

Wyciła

i ucieka z ucieki za kulej!

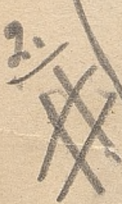
Stuu
Tancerki! Tancerki!

Simabara

Hyde-paje z bitem na przed
sceny! Potężny Psiąć!

Słodziejni Panowie! Czesć
wam i pokłon od naj-
nieszczęśliwszego Waszego Stugi
Oto jeste' wyborowych
tancerzek, popisujących
będą gracja i lekkością
tanca z wachlarzami.

Prezio' tancerzek różowo i biał-
kitno ubranych - ubiwa na
scenę i tancerzy „Tanco z wa-
chlarzami z elektrycznym świat-
łem

Stum hi je oklaski i wydaje
okryki - Sanserki obekodra
Stum - abierajac pieniazke -
za niemus ida stury & batani.

Magik

Teraz, moja Rolej. Jestem
otai stynny polyrkas
wpad i zjadac starego
kelara i innych niepo-
srebnych sprzetow.

Letuki magika & dowolnym, a
trzymangre w stylu sekitem

Stum

praca pieniazke i ewracia
ku eswadnie notajac / Terma

ragdome Serce! ^{Lenar} ~~głuch jest~~
Smaragdome Serce? Zakli-

muryka gra eicha, przegrywa

Na ~~ef~~ ^{ef} ~~adria~~ ^{adria} ~~pojawia~~ ^{pojawia} się ~~Sub.~~

Serce. ^{Stojni (nagrod)} ~~cała~~ ^{cała} ~~adriana~~ ^{adriana} ~~zielono~~

Osio ~~z~~ ^z ~~blonie~~ ^{blonie} ~~z~~ ^z ~~ielone~~ ^{ielone} - Na ga-

nek ~~wichadri~~ ^{Jo} ~~z~~ ^z ~~vasekita~~ ^{vasekita} |

4 zaklinaczk
we wrodka

Taniec ręk

we wrodka
Serce raby
anice

Po ~~tanca~~ ^{tanca} ~~do~~ ^{do} ~~ki~~ ^{ki} ~~scia~~ ^{scia}, ~~ktory~~
~~nie~~ ^{nie} ~~moze~~ ^{moze} ~~ukroc~~ ^{ukroc} ~~swego~~
~~z~~ ^z ~~achwyta~~ ^{achwyta}, ~~poroz~~ ^{poroz} ~~dat~~ ^{dat} ~~i~~ ⁱ ~~wy~~ ^{wy} ~~wied~~ ^{wied}
~~na~~ ^{na} ~~klapnie~~ ^{klapnie} - ~~aktira~~ ^{aktira} ~~vis~~ ^{vis} ~~O-~~
~~mana.~~ ^{mana.} | Manara

Prisixo! Smaragdome
Serce, pragnie z tobą

powiedzieć...

Kesigro
Krań je tu przywołac!

Amara
Poslij Kesigro, którego-
Rokwicz ~~nie staj~~ swoich,
nie trzeba, aby wiedzieli,
że jesteśmy w Amonie.

Kesigro wraca się do Stugi i
wydaje polecenie rozkazy.

Simabara
~~Sprzątać estradę... Kra-~~
camy do miasta! Sprzątać

Stuga podchodzi do Simabary
ty i mówisz mu polecenie!

Graschita / do Kuznec /

Ojcie, adajesz mi zapomni-
nac' o mnie?

Kuznec

Gdzie ciego tak sadzisz mojej
synu?

Graschita

Nie zadajesz wiadomo-
mosci, kim jest twój
bratnowy?

Kuznec

~~Tak, moje dziecko... Nie
miatemu serca, a jutro...
nie omieszkam...~~

Graschita

Jutro!.. a dzisiaj ja ci napis.

Simubara / do Sessa /
Pub.

Serce Samaragdowe! Książ-
ko Madro czyni ci ten
naszeryt i pragnie
osobienie za tancie trój-
ci podrykować.

Rubin. Serce

Wdrzewna jestem za to
dostojnemu Panu i
spierę na jego werra-
nie. Podchodzi do Książca
werycy się uwaraja!

Książce (zagadnie)

Samaragdowe Serce!
drziki ci za ~~pana~~ poe-
mat, jaki umiałas

wypisować harmonijną
linję trzech ramion.

Rub. Serce

Pamięć moja i władca!
Dziękuję ci za poemat
pochwaty, jakim w tej
chwili, usta troje,
obdarzyły mnie racytą.

Księgo

Piękną jesteś o Sama-
ragdowe Serce - masz
w sobie jąd czerwony
i upajający.

Rub. Serce

Na czego jąd? Czyż
usta me, trucienną

w sobie mają? Spojrz
 na mnie - spojrz tylko.
 Ktżak postać ma, teknie
 krewością i prawdą;
 Nigdy serce szmarag-
 dowe nie splamito się
 ni Ktāmstwem, ni
 zbrodnią.

Księżo

Jesteś jesteś zbrodnias-
 ką, - jesteś nig bez-
 wiednie. Zabijasz ludzi
 ciałem twojej urody.

Oczy twoje, są jak szma-
 ragdy, zbrodnierze, jak

111 ten szmaragd, który 217
nad swoim czołem zie-
lonym ogniem płonie.

Pub. Serce

Wszystko się kryje i bez
skazy, jak ten szmaragd,
który nad moim czołem
płonie. Spójrz w nie,
a znajdziesz w nich
odcienie moich myśli.

Przebieg

Spójrz w moje - znaj-
dziesz w nich także
odcienie moich myśli.

Pub. Serce

Myśli, że!

Kingie
Jaka bedzie twoja odpo-
wiedz? -

Rub. Serce

Mowil mi troj wy-
stannik, ze pragniesz
miec mnie, jako tro-
ja domowa tancerka
to na wieczne czasy.

Kingie

Rub.

To jest moin najgorsze
swain czerenism.

Rub. Serce

Serce Smaragdowe Ser-
ce, zamknac w zlos-
nych patach pataco-
wej klacki, moze

strę... siostrze, dracie
drimery...

Kuzie

Jeżeli nie chcesz wsta-
wać się z łóżka siostrze,
przyjmuję ją do me-
go domu.

Serce Kub.

Tego pragnę. Beck-Kuig-
ke, siostra moja, mu-
si inne znaleźć miejsce
w tym domu. Ty,
mama syna, Kuzia
Szaschitz. Syn twój,
kocha moją siostrę
i jest nawrażliwym

Kochany...

Księżo

Kwiat drewnowy...

Serce sub.

To moja siostrzytka.
 Dla niej, ofiara mego ży-
 cia, wydata by mi się
 igraśka. Ja, mogłam ca-
 ło życie ^{stwierdzić w dobrą stronę} ~~głównie~~ za siebie
 siem, lecz ona, po-
 winna być szczęśliwa.
 Siostra moja zostanie
 uona Księża Swaschity,
 albo nie ujętych mnie
 już więcej.

Księżo

Łona Swaschity siostra
ubiernej Łancerki? Czy
amysty stracita? -

Serce Rub

Nie! Swaschita może
wypiechać z Łoną w do-
łkie kraje i tam,
tyc w spokoju i mi-
łosci. Ja chętnie przy-
stanę na tortach z
moją siostrą, jedy-
nie dla tego, aby jej
skrzęście zapewnić,
ty, z drugiej strony, u-
czyni ofiarę z samolub-

223

stawa i pychy. Szere-
wie tegoż syna ad te-
go saliery.

Księż

To niepodobna.

Serce Rub.

Czy widząc pięknego
gołębia - pytasz & jakie-
go on wyleciał gnia-
zda? -

Księż

A gdybym się nie ego-
dzt?

Serce Rub.

Odjadę... i umrę dla cie-
bie, tak, jak ty, nie
bedziesz żył dla mnie.

Kesigie

Utracić cię w ten czas,
 gdy byłem tak blisko
 Krengsian... To niepodobne...

Tercio Rub:

A więc... bądź i dwoin!

Kesigie

Lacrekaj!.. do siebie! Trud-
 chita nie jest własci-
 wie moim synem.

Mam że więc prawo
 wziąć go przy sobie?

Tercio Rub.

Kesigie! patrz - oto
 Singapura, awinat

^{mu}
 jw² swój namiot i gotuje
 się do drogi. Plac pu-
 stoczejsi... odcyła' muszę.

Księż

Nie... zakrekał moje
 Smaragdowe ptasie!
 Bez ciebie, stonice by mi
 zagasto. Traszchito.

Traszchita podobny

Co karek, ojciec mój i
 panie?

Księż

Czy Kochasz bardzo,
 drzewem narwane
 Kwiatem drewnowym?

Traszchita

Jy sam wsieck moj
ojcie, jak barero cierpię
kryje udala od mej
ukochanej.

Kuzie

Ukochana tra, jest dzien-
czyciem a ludu, gorzej
nawet... Siostra jej
jest tancerka, uick-
na;... Czy i teraz swasa
w swoim poslanowieniu?

Graschita

Barroiej; nie kiedykol-
wiek.

Kuzie

Nawet wtedy, gdy

116 ci powiem, że rozlubiając²²⁷
ją, będą musiał wyła-
czyć się z sobą?

Szaschita

O mojej Głowie! dlaczego?

Księżę

Syn księcia Mades,
nie może potaćzyć się
wzrostem materskim
& kobietą niskiego po-
chodzenia. Syn - nie...
ale wychowanek - tak! -
Szaschito nie jesteś
moim synem. Jam
cię kupił sierotą
i wychowałem jak syna...

Dziś ten czas, którego
echo tak starannie od
ciebie odsuwatem, sta-
je się dla ciebie do-
brodziejstwem, bo dozna-
ła ci kaszubie droga
ukochana...

Graschita

A moi rodzice?

Księżce

Niech przesłonec twoj,
utonie we mgle za-
pomnienia. Ciśniesz się
tylko radością chwila.
Jutro odbednie się
uroczyście kasubin.

Graschita

O mój ojciec... prusa mu się do uóg!

Księżę

Gotuj się do odejścia. Ja
mam jeszcze kilka stów
powiedzieć tej kobiecie.
Przypatrzy się dobrze tej
tancerce... czy w oczach
jej...

Traschita

Byłaby to siostra mój
ukochanej?

Księżę

Tak!

Traschita

Perwól więc...

Księżę

Nie tu... jutro w patacu!

a teraz odejda'!

Praschita odchodzi

Prisłże do Samarog
danego Serca / Lyczenie

droje spetnionie. Po-
wiedzialam Goschicic,
co jutro odbęda sie pi-
go zaslubiny z Krsiatem
Srebinowym. Kos. spry-
jat ci, o Samarogowe
Serce i dorzolit mi
uczynic ci radość
lewnu radaniu.

Kamian, czyj goto-
wa spetnic' moja,

prosić?

Pub. Serce

Nie ~~stanę~~ ^{wymownie} prosić, ~~o~~
tej chwili. ~~Wier~~ Prokary
jestes' bowiem moim
panem i władcą.
Prokary!

Psizak

Prokaryje więc ci, Ro-
chac' mnie choc' tro-
cho; Czy ci to przy-
dzie a trudnościami?

Pub. Serce

A rozkoszaj;

Psizak

Prze me włocy cie nie

230
odstraszają?

Rub. Serce

Srebrzysta rosa wężig-
ku roślinie dodaje.

Księżę

Kiedyś cię ujrę w pa-
lacu?

Rubin. Serce

Na chwilę. Sierrama
mój, według ameryka-
ju odprowadzi mnie
do ciebie.

Księżę

Na chwilę zatem?

Rub. Serce

Na chwilę! —

119

Kisigie adchodri

Oscemundus
ry

Podczas poprzedniej sesji
ny, plac opastowat w petynie
Kisigie i Kwacchita adchodri
nowe ze swy swity - Pocosta-
ji tylko Simabara i Sesce
Rubinowe - Sesca kasimunia
się w petynie

Sesca 8

Simabara - Sesce Rub.

Simabara

wabiegajac drogę Sesca Rub

Dokład?

Sesce Rub

234
Do patacu.

Simabara

To co?

Serec Rub.

Księżę porwolit na ra-
stubyj mej siastry cōtki
& młodym Ioaschitę.

Simabara

Pod jakim warunkiem?

Serec Rub.

He coctauę jigo na-
dworna tancecka.

Simabara

A ty?

Sere Rub.

Prystatam.

Simabara

A ja?

Sere. Rub

Jy. prystaniesz takre.

Simabara

Coi xe mua ci stanic?

Sere. Rub.

Jy bedriess ceket.

Simabara

Na co? na nowa i broduie?

Sere. Rub

Jyc' moie.

Simabara

236
Strach sig! Jeste ty nie
mają sumienia, to ja
nie straszę go jeszcze.

Lex. Rub

Nudisz mnie & trojnie
sumieniem. Odejdi'!
nie zastępyj mi dro-
gi. Spiesano mi do
^{cońki} trojny, ustrastowac' jej
ty radozna, nowina...

Simabera

Spilno ci uciesc ode-
mnie? Ale dosi' tego.
Dziś cię nie puszcze!
Musisz jechać do

121

mraz. Lhýt dtago ci by-
 tem postuřny i porwo-
 litem ci się wodzić
 na wstarczce trych
 Křamstr i ciaglych
 obietnic. Dbaek o twę
~~co~~ ^{co} ~~twę~~, o siebie, o wsey-
 stkich - tylko o mnie
 udajęk się zakomi-
 nac' i mnie nie
 bieręk w rachunek.

I moro' ebe robisz, bo
 Simabare uspiłas'
 tylko, boe go jęserce
 nie zabitás'.

Cesce Rubin.

Wyrzucił mi me
 przywignanie do mej
 siostry, ale od pierw-
 szej chwili wiedzia-
 łes, że Kocham to dziec-
 ko nad wszystko na
 świecie.

Simabara

Sądzisz, że ja ci
 droższym nad wszystko
 w świecie.

Ser. Pub.

Nawet taka jak ja
 niedanica, potrzebu-
 je oddechnąć w uro-
 ku czystego uerusia.

To ucieknie nie ty mi
 dajes, ale ona — bo to,
 co nas tyczyło to było
~~kratem drogią~~ ~~uwierat,~~
 popychającym nas do
 kbrodni — przy ~~drodze~~ ^{drodze}
 nas "mój", jam odry-
 wała, jak kwiat pod
 promieniem słońca...

Lece i bez ciebie ja
 żyć nie mogę... Tyś
 mi wkradł w krew,
 a potem, tyczy nas...
 kbrodnia. To przecież
 moje jedne sinie.
 Czekaj — ja do ciebie

powróce!

Simabara

perakaty & gnicie / Kōwisa,
 że jedna smierc, mo-
 że rotacya werset,
 łaczący nas ze sobą -
 wiech że i tak będzie.

Uduszę cię memi rękami!...
 W ten sposób
 skonię, się moja mę-
 czarna!...

Leso. Kub.

Kabijazie mnie, są-
 drisz, że kabijasz
 razem, wspomnie-
 nie trój zbrodni?

Cheer, aby trup mój, za-
stanit ci trupa Juma-
ty? - Szalenstwo! Podnij-
na wbrodnia kacigay
na tobie...

Simabara

Ja kabije sig takre!

Sere. Kub

Jestes nadto wielkim
tehorrem. Ten, kto-
ry kabija drugich,
nie ma odwagi ka-
bic' siebie samego.

Simabara

Strach sig! nie drwij

do mnie w tej chwili...

Terc. Pub.

Czy sadzisz, że będę u-
ciekała? ^{nie} potrzebuję pomocy?
Kochaj mnie, czekam!

Simabara

Jednym swym sułom
ruca się na nią chwytła
całując i dusi. / Harmonia
ty... handlarzko usmie-
chów!

Terc. Pub.

Przejazd / Umieram...

Simabara.

Prochy / Cośem uszył?

Habilem ja? Serce Ru-
binowe? moje serce!...
Wszystko co miałem
na ziemi!.. Kochan-
ko moja! ~~Łoro!~~ Świa-
tłości mego życia!...
przemów do mnie
choć Łoro....

Sere. Rub.

Ja wysiżkiem / Umieram
Simabaro... zabita
swoją ręką... pro-
baczam ci... Kocha-
tam cię zawsze... i
pragnęłam naszego
wspólnego szczęścia...

Uciekaj!.. Nisob nikt
 cię Koto mego trupa
 nie zastanie... Czekaj
 się tortury... Uciekaj!
 Umieram!... (głowa jej opada)

Simabara

Nie żyje! i to ja ja
 zabiłem!.. Co pochręć?..
 Possidiata - tortury!
 Tak, miata rasę...
 będą mnie torturować
 potem, Kara Umierci!..
 Och!.. co pochręć!.. Nie-
 ba! cryj się Proki!.. tor-
 tury!.. nie mogę!.. nie

nie mogę... boję się...

jużieka

Serc. Rub. sama

pretaje & zienis & wielkim

spokojem - poprawia suk-

nie i chłodzi się wachlarem

Nie umarłam! i jest-
ce tak przedro ^{kultajm} fine um-
re, mam nadzieję...

~~Chce miałam jednak
innego sposobu odce-
pieć się od Simabary.~~

Dużo mnie jednak
naprawdę. -

& wimieszem

Było by tylko nie

było jutro sinych ena-
 rów na Szyi. podchodzi

Kasztana zapadu

Koniec aktu 4

Akt 5.

Scena przedtawia
Salę w pałacu Kró-
cia Madoo. W głąbi ka-
stona - w wiszących na
maszynie różowych świec
Podarunki porożniacze

domata. Filary przybrane
wiecznani sów - Konwosi
pała się z Radzicznicach
stojących na Konwosach.

Scena 1.

Księżo - Konwisy

Księżo

Czy wszyscy są już goto-
we?

Konwisy

Prokurę troje Panie
już zostały spełnione!

Księżo

A ta stara kobieta?

Konwisy

Jest tam - w światła-
ne przydrożona wiaty.

Książę

Wprowadzi ją tutaj:

Koniuszy

Podychmiasz, dobry
panie! (podchodzi w głąb)

Przyjmięta w prowadza
Iska.

Scena 2.

01 Książę - Iska - w głąbi

Koniuszy

Iska

Spokój niech będzie
z tobą, doczojmy pa-

nie mój i wtadeo.
 Czego żądać od pokor-
 nej stugi trofej?

Requies

Moja biedna Tiko, chęć
 skrócić troje cierpie-
 nia... Poswól ci dris
 uscisnąć swego Iwas-
 chitę, była obecna przy
 uwzględnieniu zastu-
 bin, a co więcej, na
 ciebie w Kładam obo-
 wiązek urzędomic-
 nia Iwaschitę w ja-
 ki sposób zostać
 sierotą i postradać

cało swe mienie.

Sika

Dziękuję ci' dobry pa-
nie! Kolesnie mi be-
dzie wprawdzie, roz-
dzierac' serce mego
drogiego dziecka, ~~spo-
wiadaniem o smutnych
losach jego rodziny,~~
lecz bolsie' te, z tagodni
radosc' x moznosci
pryewinienia do
piersi' ukochanego,
mego chlopca.

Księżka

Kazę cię do niego

zaprowadzić. Staraj się
o ile możności tego-
dziej jego boleść i nie
zadawaj mu zbyt wie-
le cierpienia.

Sika

zapomniałeś książkę, że
to ja koitam jego
pierwszy ptach i osu-
szam tu pocatun-
kami i piosenkami
moimi.

Książka / do Koniusze-

zaprowadzić to Kobieta, do
młodego Księcia.

(Sika i Koniuszy wychodzą) →

Scena 3

Kuzniec sam - powiada Oma-
wa

Kuzniec

Rachwile, Semaragdowe
Serce nadzieje wrac
z siostrą. Ujone ją...
porostanie w mym
domu narawere! Dla
niej, wyrektem się
najstodszego miara,
bo imienia ofca...
~~Jaka będzie nagro-~~
~~da za tak wielkie~~

poświęcenie... nie wiem...
 Czy znajdzie przy tej ko-
 biście spodziewane
 szczęście.

→ Anna / Własnie
 przydrożny wiatarnik. Oho
 i ja jestem gotowy na
 przyjęcie gości.

Książę

Przeprawić - ciębie
 tylko brakowało do
 uswiadnienia uroczy-
 stości.

Anna

Mądrze powiada -
 kajprzy karske do kuch-

ni, jeśli chcesz, aby
twoi goście dobrze się
bawili. Zajrzatem te-
dy do Kuchni. Przy-
gotowano 18 potraw
i 14 deserów na piętn-
ną wieczorę

Kuchnia

Tak każde gościnność
i stracunek, jaki się
okazuje ma zapro-
wonym.

Amara

Dziwny to stracunek
zakładający się na
przedstawianiu ich
kółek...

Grigore

Pikt ich nie amusia
do jidrenia.

Imara

A sraunek, jaki ma-
ja okarać gospodaro-
wi, czeńce kdotaja wy-
raxis', jeśli nie naba-
wioniem się niestrav-
nosci? - chto - zapom-
niałem & cziem przy-
bywam - Kidiatou
w sziednim domu,
srykujący sie orszak
weselny. Dochoda nas
nawet d'wigi yeddo.
Na chwile, oblubienica

tu przychodzi... i jej
siostra także...

Kejże

Opiszę na przyjęcie
overaku... (wyprawy)

Amara (pau)

O! jak to pięknie! jak
to łeci! miłość dodaje
mu skrzydeł. Wielkie
nieba! Gdy pomyśle,
że i ja mógłbym tak
samo fiklować gdyby
nie ta tuzra, dresker
Arrogii mnie przyjmu-
je. Dobrze sobie,

mówię sobie: „Omaro!
 Omaro!” chłopytku, try-
 maj się zdaleka od
 kobiet. „psychodzi”

Scena 4

Sika - Traschita ¹⁰¹¹

ubrany strójnie

Traschita

To, co mi powie-
 tas' Siko, bolsieja
 i agrora, przejmuję
 duszę moją. Złapi mi
 się,

że ciemne mych amas-
tych rodrion powsta-
ją & grobów i wysię-
gają, Ru miie rec...

O.. Szerególniej smiesc
mej matki, sprawia
mi smutek najwyż-
szy. Pomyśl tylko, tak
piękna i młoda, u-
miera nagle & powo-
du tej niedziay!

Tika

O tak! niedziay jest
straszna kobieta, pło-
naca cała w strych

rabinowych szatach,
 jak gorejąca pocho-
 dnia nieskorościa...
 Kierę ja, jak stoi
 nad trupem twój mat-
 ki zimna i nie-
 wstronna... Kierę ja,
 jak na wybrzeżu cis-
 gnie twego opia do
 barki, w której ten
 nieskorogłowy smierć
 znajduje.

Na ^{wielkie} ~~wielkie~~ Graschita
 potęgi nie-
 bios przysięgam, że
 jeśli kiedykolwiek ~~...~~

to kobiety

~~Robiły spotkanie na
niej dwoje sycia, ka-
bię jej, jak ukochane
i wszystkie kwiaty.~~

wystrata
frungha na scena - ablika sie
demantki gwar-obryki

01

Sika

Obubienica troja przy-
bywa.

Trashta

Wielka chmara racyonnia
moje sergicie.

Sika

Staraj sie, jednak por-
siagnac swa bolsci'
~~To biedne drzewce, ktore~~

Kochasz, przybywa,
 pełne radości i szczę-
 ścia... nie radzisz
 jej swym smutkiem
 najpiękniejszych chwil
~~w życiu~~ Czy prowadzą
 ją rodzice?

Traschita

Kwiat trójnogi jest
 tak, jak ja, sierota...
 Prowadzi ją siostra,
 tancerka, narwana
 sercem emeraldowym.

Tika

Jak powieścił? - Ser-
 ce emeraldowe....

Traschita

O nie lekaj się! Siostra
 mój ukochanej, nie
 mieni się całą pustu-
 ką nieśczęścia i po-
 zogi, lecz błękitny bar-
 wny nadziei spokoju
 i dobroci. Nie rubin
 Norwawy i szkodliwy
 kółce się nad jej
 czołem, lecz szmaragd,
 podobny do cichej gwia-
 zdy, wskazującej przy-
 stani, szkarłatomu stat-
 kowi.

Państwa w głębi rozchy-
 la się. Ukazują się mu-
 cykanci i niewolnicy.
 Cetero różowo ubrane
 drzewce ta niosą klat-
 ki z gotybiani. Tu
 entery wyją rękę pod
 stopy Ruraty drzewo-
 nego. Za rękę prawa-
 dsi ja serce Rubinowe
 w bogatej zielonej sukni.
Prigie postępuje za nie-
 mi, Onawa, Rominny
rajownicy - Stum

Chor samki
 189

Religie przechodzi do
Goaschity i staje obok
niego - za nim siła
Przysławia i Rub.
Serce - ostawięte do re-
lucy i różowej i zie-
lonej gazy. | po spiewie wiersze |

Religie

Syreny mój! Oto oblu-
 bienia Twoja... pojedź,
 niech cię z nim potoczę...

Serce Rub.

Siostra moja! oto oblu-
 bienia trój! pojedź
 niech cię z nim potoczę

Karem

Życie w zgodzie, spokoju
i radości!

| Oboje podchodzą - prowadzą
drogę wstępną na górę |

| Serce Kub. odstawia wolę

| Sika wydaje okrzyk. |

Sika

To ona!

Serce Kub.

Sika! | porusza się nieuch-
nie, jakby uderzona gromem |

Sika

To ona! porusza się

choć umiata swą
 barwą i kolor wrych
 klejnotów! To ona!
 To Serce Rubinowe!
 przycyna surowi
 matki Trasczity i
 zabójczyńi Janaty!
 Padnie na nią, jak
 poblada... Przeszłość
 i groza, Krew jej
 w liś spędzily... Osi,
 chęć siostrę swą
 oddać za żonę synowi
 swych ofiar! Oh! ugro-
 zna...

Trasczita

Bye' no to mowa?...
 ona?... Serce Rubino we
 przedemny?... (chce się nacić)

Książka Historja
 Coś za ciós... Kbrodnia-
 Ra! Kbrodniańska!

Książka

Siostró!.. co to znaczy?...
 czego chcą od ciebie
 ci ludzie?... dla czego
 nazywają cię Kbrodnia-
 Ra... dla czego mówią,
 żeś spętana Kbrodnia?...
 Powiedz im siostró,
 że oni Kłania... też

ty nie xodobna do spet-
nienia tego co si za-
rueaja...

Serce rub. fujitery

Jy milyerz sistro?
mje to prarda?

Serce Rub. mily

O, ulitujcie sie nade-
mny, nie xuiemaj-
cie jej! Ona mi byla
matko - roedina eata...
wryetkicu! Ona cho-
wata mnie, tulila,
Rochala - jej, xardig-
eram wosytko. Li-

143 *Łosie! łosie! i dla*
mnie i dla niej! 269

Sika

O łosie' błądasz nie-
szczęsna, a czy ta ty-
gryśca miała li-
tośe' nad nieszczęśli-
wym dzieckiem, któ-
remu kabita i matka
i ojca? - Nie miała ^{moja} ~~ona~~
ona łosie', ~~nikt~~
~~mnie' nad nią~~ ~~łosie-~~
~~ci nie będzie.~~ Sy-
kas, nigdy nie be-
dziesz kona Jaschi-
ty. Ciennie jej opias

slang pomiedy nim,
a Toba i rozdzielz
was narawske! ☺

Traschita
Narawske!

Serce Sub. plosie-
bie-guskoj / Rozdzielz
ich narawske!

Kwasit Kreiny
Umieram! Serce me
kona! -

Tika
Serce matki Traschi-
ty, tak samo z bolu
skonało... Nad trupem

193 Troim Slauz, Terak
ja, zimna i obojetna,
jak ona slata Rie-
dyś nad trupem
Dmai. -

271
Terce kub.
Przywaję się nagle / Nie!
nie! ona będnie żyła!
będnie się smiała do
ludzi i Stonca! Mści-
wą jestes' Piko, mści-
wą i taknącą krwi
jak zwierzę, drapieżne.
Czy sadzisz jednak,
że ta straszna chwila
ta, w której prze-

272/
Wydam dziesięć swo-
ich instrukcji, nie wy-
starcza, aby pomścić
śmierć tamtych dwój-
ga ludzi?...

Sika

To mato... czekają
cię tortury, a potem
śmierć okrutna i
powolna... Wydamy
cię w ręce sprawiedli-
wości!

Serce rub

ja krykiem! Nie! nie!
nie trzeba!.. ja sama
wiem, co mam kro-

bi'ne soba... Sestro...
 cig'ka byla ma wi-
 na, ale niek smier'
 moja przekona cie,
 ze bylas mi drozszą
 nad życie!... pryszawa
& wtoion' sapilke i ude-
na sie w serce!

Wzrywy Kwiat Trzcinny

Cos uerquita. Labita
sie! Pomocy! ratun-
ku! pruzka karp!

Kwiat Trzcinny

O siostrzo! pruca sie ka niej!
Serce Rub.

Nie wywajcie pomocy,
godziłam w samo serce,
uderzyłam mocno....

Keigō

Przywódcy lekarzy

~~W kardynalacie także za-~~
~~natajcie naszego na-~~
~~dwornego lekarza.~~

Serce Kub

Lekarz, który udra-
wia wszystkie choro-
by, już przybył.. Jest
tu... przy mnie... roz-
ciąga nademną swe
skrzydła... swe wiel-
kie, białe skrzydła..
So... geniusz... śmierci...

Wiersz trzeci

Siostró! ty nie umiesz!
 ci lubić, przebaczać ci
 two winy. Wszak praw-
 da? wy jej przebacza-
 cie?

Grzechy

Wimieniu zmarłych
 o Serce Rubisowe, ja
 ci odpuszczęm sbro-
 dnie, twoje...

Serce Rub.

Brigki... les... ona...
 ta moja... ta biedna
 mata... czyż ona ma
 zostać i pokutować
 życie całe za moje...

za moje winy!?

[Handwritten signature]

Traschita

Pie! bo krosiat traciow-
wy, bedzie kona moja.

Lesce Kub:

Spodnoczac sig z esem / *[Handwritten mark]*!

umieram szeregliwa...
nie xtorrecie mi...
ja xto nie bylam...
we mnie drzastaty pie-
kielne gien'juse...
one mnie... zabily!...

Spada nagle martwa
na esemig /

Traschita

196

277

Chodź kwiatku białym
wy! teraz my drogie
sieroty, jedno dla dru-
giego wyszedkiem
tej ziemi!

Prastona wolno spada

Koniec aktu 5^{go}

i ostatniego

Własności Teatru Odeon
w Warszawie
F. Maksymowicz

Wydatkowanie i sufl.	21/12. 97	Strakon	Meironeis	7h	10:50
γ	22/12 97	u	u	7h	10:15
π	23/12 97	u	u	7h	10:15
γ	26/12. 97	u	u	7h	10:10
u	28/12 97	u	u	7h	10:05
u	2/1. 1898	u	u	7h	10: ~~15~~
u	28/1. 98.	u	u	7h	10:00

prose... prose... ba... szyli! 278

Świątku:

1. x najwyższą rozpaczą!

Ja chcę umrzeć razem z tobą!

Serce Kub: 1. podnoszące się!

Żyję szczęśliwa... z wybranym
twojego serca... Świątku mój!

ba... ~~prosa~~ posturową...

u... mie... ra... ja... jej... umiera!

Świątku: 1. x przekięciem!

Mamo! mamo!

Świątku

Plac Dziecko! ptacz! Życie jej
było jednym pasmem słońca
bez śmierci smarkata jej winy!

1. Obrac!

L. 921. Del.

Wierwałam, aby na scenie tutejszego teatru miejsc
 przedstawiono sztukę japońską w 5 aktach Arma
 da Silvestra p.t. „Haroldawka usinnichin” według
 rękopiśmianego rękopisu.

W Krakowie dnia 17. grudnia 1897.
 C. K. Delegat Namiestnika.

Eusewien

I

Gdy dla panów i dla dam
 amulety sławne mam
 Są od czarów, są od kul
 Są co serca leczą ból!

Wrok zły, straszne sny
 Amuletem zwalczysz ty

bis

{ Ludu spiesz, towar bierz.
 Taniw oddam, wierz mi wierz!

II

Gdy pieniądze komu brak
~~Na to mamy~~ O to jest hebrajski znak
 W skutkach swoich istny cud
 Ina go kardy kraj i lud.

+ Gdy cię ksiądz - ferbel ciwik
 O to masz amulet szyk, /: weksel./

{ Podpis kładź, na bok wstyd,
 Da pieniądze kardy ryc.

III

Gdy ci wronka robi srom,
 Zanie dbuje dzieci dom,
 I po całym biega dniach

282
Bo jej w głowę rękaw gach.
Lazar z nią sprawę króć,
Ten amulet sobie kup! / kij: /
bis { Gacha raz - zionkę dwa,
A romansom spokój da!

IV

Przeciw plotkom takie wam,
Nierawodną radę dam
To amulet, comme il faut,
Gdzie potrzeba użyj go!

Gdy się babska rejcha wrar
By złościwie czernić nas

bis { Her im to w burzę włóć / kłódk
I ploteczkom koniec jui.

V

Dowcipnisie wie to świat
Kpią swobodnie z ludzkich wad
Lecz sarkazmu ostry gwałt
Nieraz wiele robi psot!

Hic cely cię, bardzo trnie
Od amulet w się zwie / kaganiec /

#

Dla ramusznych pięknych daw
Praktyczny amulet ma
Ktoby wtedy przyda się

Gdy naprawdę byknie chce

(: Panowie kochajcie, nie przestawajcie się, to nie na prawdę.:)

Kiedy ma hula rbył

Szczęścia z pomocą nie jest sył

Wij go - wiech pan ma

Pod pantoflem siedzi rciar

pantofel
bis

#

Jeśli postem rościć chcesz

Małże się do rzeczy bierz

Raniast programowych rios

Kup dwa amulety znow

Tego noc - tego rwoj

wystarczy za program twój

Daj jeść, pic wiele trza

Bez riss postemie ar ha

bis

#

Oto dama idzie sryk

Tutaj fiorek a tam krog

Trwa myślaca oko w ryz

To emancypacji rys

lep

Dla tej panny z Heglem i głowie 285

Mam amulet co się zowie

(pamiętnik)

Niechaj nie filozofuje

Niech wpiersz piśte raceruje

#

Gdy chcesz w Trbie modzić rej

Ten amulet z sobą miej

Którym chcesz walczyć wiece

Prawo jerykone wiece

Nędnę to ~~same~~ ^{postawione} figury

Siejac taki kwiat kultury

Dla to nasz - naród nasz

Flaibą rzuca nam na trasę

Expenses of 0/3 - 15/8985. 186

J. G. Glikson

